

कविकामनी वित्तधन 'ददम'
कविकेश्वरी
चित्तधर 'हृदय'

(ने.सं. १०२६-११०२)

च्वमि

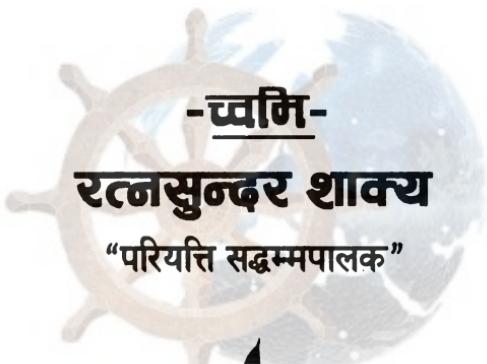
इत्यासुन्दर शास्त्र
Downloaded from <http://dhamma.digital>
पारर्यात्त सद्गुरुपालक

पिकाक

नेवा:गुरुथि याएँ कचा
ख्वप

कविकेण्ठी

चित्तधृद “हृदय”

-प्रिकाकर-
नेवा: गुण्डि याढे कचा
खप

पिकाक : - देवा: मुदि याद्ये कथा
समय

म्बाहसि : - योगी स्थस्यः

न्हापांगु संस्करण : - १०००

नेपालसम्बत् - ११३२

बुद्धसम्बत् - ३५३६

ईरवीसम्बत् - २०७२

विक्रमसम्बत् - २०८५

मूः - ३५।-

कम्प्यूटर ले-आउट :- वि.एन.वि. प्रिण्टिङ् हाउस
कमलविनायक, भक्तपुर
मो.नं.: ९८४९२००३२७

पाठ्यकू : - योगारी प्रिण्टिङ् हाउस
दोक्छें, भक्तपुर
मो.नं.: ९८०३४६५०२२

कविकेशरी वित्तधर 'हृदय' या द्वारा

कविकेशरी वित्तधर 'हृदय'या सचिदं बुद्धि रिधःगु नं खुदं
दत् । वय्कःया नहापांगु रघना 'बुद्धोपासकया पाप देशना' कविता
'बुद्धधर्म' दं-२, अंक-१/२, बु.सं. २४७० स धर्म आदित्य धर्माचार्य
वैकुण्ठप्रसाद साकौलया लिसें छगु हे अंक्य प्रकाशित जुगु खः । य
कविता 'देवं मनुष्यं अनियाक' धयागु पुलांगु मेया सत्स्य हनाः विना
तःगु खः । यथा लिपा वय्कःयात वय्कःया पासा वैकुण्ठप्रसाद
साकौलं थुं प्रथलित छन्द स्थनाविडगु खः । मेगु छन्द यःगु हे प्रयासं
सयेकाः बु.सं. २४७० (ने.सं. १०४५) निसें वित्तधर 'हृदय' मरिक
लगातार कविता अव्येगु याना दिइगु खः । ने.सं. १०४५ निसें ने.सं.
१०५९ तक अर्थात् जेल बनेन्ह्यो तक वय्कलं अव्याविडगु कवितात
'ज्या' कविता संग्रह नामं वय्कःया सचिदं बुद्धिया सत्सताय् ईसोहं
प्रकाशन पाखं प्रकाशित जुल । युकी विभिन्न विषयया ७१ पु कविता
पिवंगु दु ।

भारतया हिन्दी, बंगाली आदि भाषाय् कविता जक मधु
आधुनिक साहित्यया विद्वा बाखं व निबन्ध नं पिहां वयाव्यंगु खः ।
उखलेया सरकारं नेपालय् पत्र-पत्रिका पिकायेके मविडगुलिं युजागु
बाखं व निबन्ध प्रकाशित यायेगु थाय् हे मधु । तर नेपाली भाषाय्
धाःसा भारतया काशी आदि विभिन्न थासं पिवंगु पत्र-पत्रिकाय् बाखं,
निबन्ध, उपन्यास व प्याखं नं अनूदित व मौलिक रूपं पिहां वयाव्यंगु
खः ।

उबलय् यूरोपपाखें वःगु आधुनिक चीहा: बाख्यात बंगाली भाषाय् 'गल्प' ध्राहगुलिं चित्तधर 'हृदय' ने.सं. १०४८ यिंलागा: ३० निसें ने.सं. १०५६ यंलागा: ३ तक गल्प नां तथा: ५ पु बाखं च्वयादिल । मेगु निपु बाखं नं दुगु खः परन्तु व्वने मफइगु स्थितिइ लाये धुंकुगुलिं च्व ल्याख्य मात्र ।

निबन्ध नं यूरोपपाखें हे वःगु न्हूगु साहित्यिक विधा खः । चित्तधर 'हृदय' ने.सं. १०४८ कछला च्वः १ निसें निबन्ध नं च्वयेग यानादिल ।

गल्प लहरी धकाः च्वयातःगु बाखं प्रेम, माया माया, आधुनिक बन्धु, सुशीला व विदा खः । थथे हे गद्यलहरी धकाः च्वयातःगु निबन्धत पर्वोत्सवया महत्त्वपूर्ण महिमा, मां, स्वायापुन्ही, किसि आदि खः । च्वय् न्ह्यथनागु बाखंत व निबन्धत वय्कः मदये धुंकाः ने.सं. ११०७ स 'चित्तया चिन्तना-हृदयया रचना' सफुलिइ प्रकाशित जुल । न्हुबाखं व निबन्ध नित्तां दकलय् न्हापां च्वःम्ह चित्तधर 'हृदय' खः । थथे खःसा नं वय्कः जेलय् लानाच्वंगु कारणं च्वयातये धुंकुगु बाखंत व निबन्धत नं प्रकाशित मजुल ।

थुबलय् भारतं पिहां वयाच्वंगु हिन्दी भाषाया बौद्ध मासिक पत्रिका 'धर्मदूत' स नेपालभाषाया निति८ ४ पेज चियातःगु खः । थुकी हे दकलय् न्हापां नेपाल भाषाय् एम.लक्ष्मी (मोतिलक्ष्मी उपासिका) या आधुनिक चीहा: बाखं व निबन्ध प्रकाशित जुल ।

खयेत सिद्धिदास अमात्यं सत्यसती खण्डकाव्य व सिद्धिरामायण महाकाव्य न्हापा हे च्वयातया दिइगु खः तर पिकाये

फुगुमखु । चित्तधर 'हृदय' जेल पिहां वयेधुसेलि सफू पिकायेत माकव
खर्च खानाः 'बभ्रुवाहन' खण्डकाव्य व 'सुगत-सौरभ' महाकाव्य
लिसें जेलग्र च्याहःगु कविता व बाखं संग्रह पिकयादिल । बभ्रुवाहन
व सुगत-सौरभ नेपालभाषाय् सर्वप्रथम प्रकाशित खण्डकाव्य व
महाकाव्य खः थथे हे 'खुपु बाखंचा' सर्वप्रथम पिहांवः गु बाखं सफू
खः ।

वि.सं. २००३ सालनिसें नेपाली भाषा प्रकाशिनी समितिइ
पास याकाः नेपालभाषाया सफू प्रकाशित याये जिल तर पत्र-पत्रिका
पिकायेके मबिउ । थुबलय् चित्तधर 'हृदय' साहित्यया फुक विद्या
पत्र-पत्रिकाय् थें छथाय् हे तयाः 'व्हनागा' नामं ने.सं. १०६६ स
सफू पिकयादिल । अथ सफूलिइ च्यांगु 'छु च्यय्' यात नेपालभाषाय्
न्हापांगु निजात्मक निबन्ध व शाक्यानी छधाः बाखंयात न्हापांगु
एकांकी नाटक कथं कयातःगु दु ।

चित्तधर 'हृदय' जेल वने न्त्यो हे विश्वन्तर, प्रेम कुसुम व
कबीरकुमार पूर्णकी नाटक च्यातया दिइगु खः । थथे हे 'जिगु
जातः' आत्मकथा नं च्यातया दिइगु खः । थुपि वयकःया शतवार्षिक
समारोहया उपलक्ष्यय् तिनि प्रकाशित जुइफत ।

आः चित्तधर 'हृदय'च्यातःगु कविगुणि छधाः प्याख्यं, शुक्रोदन
सिद्धार्थ संवाद, प्रकाशित अप्रकाशित कवितात व हिन्दीभाषाया
कविता संग्रह प्रकाशित यायेगु ल्यं दनि ।

अन्त्यय, जीवनीकार भाजु रत्नसुन्दर शाक्यं बुद्ध-धर्मया
उत्थान कार्यय् विशेष योगदानदुर्पिं विशवया प्रतिष्ठित व्यक्तित्व

पिनिगु भृवलय् नेपालपुत्र शाक्यमुनि बुद्धया जीवनीया आधारय् ‘सुगत-
सीरभ’ महाकाव्य च्वयाः बुद्ध-धर्मयात ज्याललल साहित्यया
सुं सियाः विशवया न्त्योने च्वया दिइम्ह कविकेशरी चित्तधर ‘हृदय’
यात च्वया विज्यात । विभिन्न स्रोतया लिघसाय् वसपोलं च्वया
विज्याःगु थुगु “कविकेशरी-चित्तधर ‘हृदय’ ” या जीवनी बौद्धतसे
च्वनेवहःज्ञ । थुगु सफूर्या च्वमि भाजु रत्नसुन्दर शाक्ययात साधुवाद
च्वुसे वसपोलमा जीवनी च्वयेगु ज्या मदिक न्त्यानावनेमा धयागु
कामना दु ।

२०६९/०३/१३/४

भृवावहाः यें

फणीन्द्रिरत्न वज्रादार्थ

नाथः

नेपालभाषा परिषद्

कविके शरी धित्तधर 'हृदय' यात दुवाला

छवपया छम्ह बौद्ध विद्वान्, छवपया हे गर्व रत्नसुन्दर शाकयजु ।
रत्नसुन्दरजु गुलि साधारण खने दु, उलि हे वयकः अध्ययन,
अनुसन्धानय असाधारण प्रतिभाशाली व्यक्तित्व खः । वयकःया गुलि
नं लेख-रचना पत्रपत्रिका व सफूति व्वना, कवयीक अध्ययन अनुसन्धान
यागु खने दु । वयकलं व्यक्ति-व्यक्तित्वया वारे व्वयादीगु गुण नं
रचना अति अध्ययनशील खने दु । करीब करीब स्वंगु दर्जन सफू
व्वया पिकया दी धुम्ह रत्नसुन्दर जुं वयकःया स्वाध्याय स्वाभिमानयात
कोटी कोटी नमन ।

वयकलं भी कवि धित्तधर 'हृदय' या जीवनीयात कयाः
व्वयादीगु वः व्वाधगु सफू पिहां वैगु खं न्यना, अतिकं सय्ताया ।
कविवर धित्तधर 'हृदय' जुं थीया नेपालभाषा साहित्य क्षेत्रयात थुलि
विकास व विस्तार यायेगु ज्याय् वयकःया तःधंगु लहाः दु । वयकया
कुतलं सलंसः किजाकेहेपि साहित्यानुरागी व साहित्यकार जुया
नेपालभाषा साहित्य धूकु जायकेगु ज्याय् समर्पित जुयादीपि दु ।
वयकःया 'मा' कविता व 'पद्य-निकुञ्ज' 'हृदय-कुसुम' नायागु निगू
सफूया कारणं उबलय्या राणा सरकारं वि.सं. १९९७ सालय्
+ ज्वनायंकाः खुदैया काराबास व्यूगु, वयकलं सिरपा व्यूगु ताय्का
दील । वयकःयात ज्वनायंकाः न्यवः न्ययकबलय् वयकलं न्यवःयात
भागियाना दिया 'थ जित नेपालभाषा साहित्य सेवा यानागुया
सिरपाः खः थयात जिं सहर्ष स्वीकार याना' धका सय्ता प्यका

दिल । जेल दुनय् कविकेशरीजुं ‘सुगत-सौरभ’ महाकाव्य च्यया दिलसा कविवर सिद्धिचरण श्रेष्ठजुं ‘सीस्वा’, केदारमान ‘व्यथित’ जु ‘प्रतीक्षा’, ‘अभिसारिका’, ‘दिवस चित्र’ व ‘ख्वविं प्यागु म्पे’ च्ययादिल। अथें तुं धर्मरत्न ‘यमि’ जुं ‘अहंत नन्द’ महाकाव्य, हरिकृष्ण श्रेष्ठजुं ‘ख्ववि’ नांगु काव्य च्ययादिल ।

जेलय् छन्हु तःथंगु घटना जुरू दु । पासापिं वक्वसिनं कविवर केदारमान ‘व्यथित’ या कविता थुहे मथु धाल धाःगु भोकेय् ‘व्यथित’ जुं थःगु कवितात फुकं छवयूका दिल । कविता छवयूकःगु खं सिया थःगु वक्थाय् भी कवि चित्तधर ‘हृदय’ जुं व्हाँय्-व्हाँय् हे ख्वत- ‘जिगु साहित्य सन्तति यात छवयूका छवत’ धका । जेलय् च्वपिं पासापिं छकछकः केदारमान ‘व्यथित’ यात क्वावनि, छकछकः चित्तधर ‘हृदय’ जुयात हेकःवनि । अहं, चित्तधर ‘हृदय’ जु त्यःगु हे मखु । अनथाय् यक्वसिनं ‘व्यथित’ जुयात व्वः नं निल । अथे खं उखे गोलघरय् च्वनाच्वंह गणेशमान सिंहजुं सिया ‘केदार मानयात मचा बुइकेगु अधिकार जक दु, मचा स्यायेगु अधिकार सुनाँ बिल ? जि थुबलय् शासनय् दःगु जूसा केदारमानयात फाँसी बी’ धका जागे जुया च्वन धयागु ख्वर वइ । केदारमानजु बाध्य जुया गा फया ख्वया च्वंह चित्तधर ‘हृदय’ या क्वरधाय् वना ‘धित्तधर दाह्न, जिंगु पाखे गलितजुल, माफ याना दिसं । जिं अथे निलावा दुने प्यांगु सफू च्वया बी’ धका धयालिं तिनि स्वन्हु लिपा ख्वः दिके फत, — अनसन लित काल ।

गलित अक्सर ततःधीपिनि नं जू । अथे हे गलित चित्तधर

'हृदय' जुया पाखे नं छभाः जूगु दु । वि.सं. १९७६ सालय्
 भाजुरत्न कंसाकारया मृथ्याय् ज्ञानप्रभानापं वय्कया इहिपा जुल ।
 पासापिनि खँ न्यना, मिसा बाम्ला, छयाकःम्ह धका तोता च्वना दिल ।
 तःदँ लिपा हानं मेपिं पासापिं व पाजुया खँ न्यना 'कलाःयागु छ्वाः
 स्वयगु मखु, स्वभाव स्वयगु' चरित्र स्वयगु' धयागु खँयात मनन याना
 लिपा बालाक येय्का दिल, जीवन यइपुक हनादिल । उलि जक मखु
 ने.सं. १०८० सिल्लागा ११ स तिरि मयजु ज्ञानप्रभा दिवंगत जुयालिं
 ज्ञानप्रभाया लुमन्तिंह निं छछाः जक भपियेगु याना दिल । अभ्न
 वय्कलं मदुम्ह तिरि मयजुया किपायात थःपिनिगु सहसयन कमय्
 बालाक तया थः भोजनया इलय् छु छु भपिया दीगु खः मेगु छपा
 अलगग देमाय् व फुककं तया न्हयच्याकालिं तिनि लिपा थः भपिया
 दी ।

इलय्-ब्यलय् थथे साहित्य महारथीपिनिगु जीवन गाया न्यने,
 कने, व्वने यायेगुलिं विशेष याना साहित्यानुरागीपिनि नितिं थुकिं
 सकारात्मक उर्जा प्रदान जुया च्वनि । गुगु भी पासा रत्नसुन्दरजुं
 भी कवि चित्तधर 'हृदय' जुया जीवनी भीगु न्हयेलय् ब्यया ब्यगु दु ।
 चित्तधर 'हृदय'ला मदय् धुकल तर वय्कलं भीगु साहित्य धुकू जक
 जायक थकःगु मखु, न्हून्हूपिं यकव साहित्यकारत जायक थकःगु दु ।
 वय्कःया प्रेरणां प्रेरित जूपिं नेपालभाषाया साहित्यकार पिनिपाखे
 आप्य याना थौं भीगु साहित्य श्रीवृद्धि जुयाच्वंगु खने दु ।

कविवर चित्तधर 'हृदय' जुया समवयी पासापिं फत्तेबहादुर
 सिंह, लोकमानसिंहपिं नापं जाना ने.सं. १०७१ जंलाच्व चतुर्दशीकुन्हु

‘नेपालभाषा परिषद्’ नीस्वना दिल । वयकःया उदारतां थौंतकनं
‘नेपालभाषा परिषद्’ धस्वाना च्वनतिनि । परिषद्या निति वय्कलं
थः च्वनागु छें व श्री सम्पत्ति फुक्कं हे लःल्हाना थका दिल । वय्कलं
भीत गुलि बिया भगाल, भीसं वयकःयात मात्र छपास श्रद्धा जक
बिया च्वना ।

भी कवि चित्तधर ‘हृदय’ जुया बारय् भी पासा रत्नसुन्दर
जुया च्वसां पिज्वःगु रचनायात भी हे पासा ‘नेपाल साहित्य मन्दिर’ या
दुजः योगी स्यस्यजुं थः मदुम्ह बौ स्व. इन्द्रप्रसाद श्रेष्ठजुया भिं
लुमन्ति सफूया रूप बिया पिथनेगु मनं तुनादिल, वय्कयात यक्व
यक्व साधुवाद । थौं भीसं वाचायके माःगु नं थथे हे खः । न थेन
धयागु सूचं, न कुरियरया भर्पाई, छुं नं मदैगु मां-बौया आद्ध ! मूर्त,
अमूर्त जुये थुंगु छ्गू आत्मा ! वास्तविक आद्ध ला ध्वहे खः, गुण थौं
योगी स्यस्यजुं याना दिल ।

भी नेवाःत थहाँ वये मफूगु नं छ्गू ध्वहे भ्वजं याना हे खः ।
आद्या ध्वय् छछान केत लाखौं खर्च याइ, नैम्हेसिनं छछानै । थौं
थुखे भोजनालय् नल कन्हे उखे शौचालये बवफात, मतं । थुजाःगु
तामसी खर्च याना, न देश थहाँ वये फै, न समाज थहाँ वय फै, न
व्यक्ति हे थहाँ वये फै ।

ध्वहे वंगु ने.स. ११३२ सिल्लागा औंसी कुन्हु पूर्ण वैद्यजुया
‘जि छ्गू अभिव्यक्ति युग्या’ हनेबहःम्ह दीपचन साखःजुं थः ममतामयी
मां स्वं जरिमैया साखःया लुमिन्तइ पिथना दिल । थौं योगी स्यस्यजुं
थः बौं स्व. इन्द्रप्रसाद श्रेष्ठजुया लुमन्तइ पासा रत्नसुन्दर शाक्य

जुया रचना “कविकेशरी-चित्तधर ‘हृदय’ पिथना दिल, यक्व यक्व हे
लयूताया । वास्तविक आद्ध घ्वहे खः । थुकथं हे यायेया । भी सकः
सिनं अनुसरण याये फयेमाः । सुभाय् !

ने.सं. ११३२ तंछलागा दृ

तिलक प्रकाश

नयः

नेपाल साहित्य मन्दिर

खप

रत्नसुन्दर धार्तो 'रत्न' हे सः:

ताःहाकःगु दारि ग्वाय् लहिनाः, तपाःलं फिनाः गां न्यथा
च्चनिम्ह, पावरया चस्मा तया छयंगूया हाकुगु बायग् लखाया धाना,
नेपालभाषा साहित्यया ज्याख्यंय, अबलय् (स्वीदंन्हयः) उखे थुखे सभा-
सम्मेलनय् खने दयाच्चनिम्ह छम्ह आकर्षक द्व्यक्तित्वया नां हे चित्तधर
'हृदय' खः ।

विराट नेपालभाषा साहित्य सम्मेलनया 'ब्वना-पौ' घ्यकेगुया
भृवलय् जि स्वदं-प्यदं हे वय्कया छैय् वना । न्यत-तुछैया पुलांगु
छैया चिकिचाकुगु कोणाचा हे कविकेशरी-चित्तधर 'हृदय' या साहित्य
साधनाया थाय् । विराट नेपालभाषा साहित्य सम्मेलनया दबुलिइ
घिसिमिसि धायेक खनाम्ह व चित्तधर -स्वदं प्यदंलिपा 'ब्वना-पौ' व्यू
वनागु इलय् पक्षधात जुयाच्चने धुंकल । जवगु बाम्ह शरीर याखलाप्याग्लां
वंसां वय्कया नुगः ल्यायम्ह । छैय् दुस्वः वंपतिकं घिसि-घिसिलुं सन्दू
चायेका निगू-प्यंगू सफू लवल्हाना दी जिमित । तुतिपतिचां खिपः
सालाः बैगलय् गं थानाः केहै मय्जु मोतिलक्ष्मीयात चिया ज्वनावयेत
उजं चियादी । बस, थुकथं वय्कःया हुयामवनिगु लुमन्तिइ स्वप्यानातयाम्ह
भीगु मां-भाय्या महारथी व्यक्तित्व "कविकेशरी-चित्तधर 'हृदय'"
या जीवनीया कम्प्यूटर प्रिन्ट लव ल्हाना पासा रत्नसुन्दरजुं छत्वाः
'नुगःखँ' च्चयेत इनाप यायेवं उकियात अहो भाग्य व गर्व भाःपिया
लसकुस याना कया ।

३५ पेजया सफू तुरन्त हे च्चनिसे वय्य ध्यंक ब्वना ।

नेपालभाषासाहित्या छम्ह तपस्वी, त्यागी व समर्पित व्यक्तित्व चित्तधर 'हृदय' जुयात साहित्यया नापं बुद्ध-धर्ममा मिखाकुलि आखे थें ल्यतुल्यया सफू दयेका पिब्बयेगु भाजु रत्नसुन्दरया कुतः अति च्छाये बहः जू । नेपालभाषा वाड्मयया धुकुतिइ छगू सार्थक ताँसा जूगु दु-थुगु सफू । देसं दुने व पिनेया थीथी बौद्धविद्वानपिनि महसिकायात च्ययाः छथायासं माः हनाः सफू दयेकाः पाठकया न्हयःने पिब्बयेगु रत्नसुन्दरजुया विशेषता खः ।

वयकःया च्वसां ध्यम्भयं (अप्पो यानाः जीवनीसम्बन्धिः) स्वंगु दर्जन सफू पिहाँ वये शुकूगु दु । थुकथं स्वयब्लय् जीवनीविद्वायात कया दकलय् अप्पो सफू च्यया दीम्ह भाजु रत्नसुन्दर हे खः धकाः धाये फु । ताः ई निसें 'बौद्ध संघ भक्तपुर' या ज्यासनापुचलय् च्वनाः बुद्ध-धर्मया व्यापकताया निति निरन्तर कुतः यानाच्वंम्ह रत्नसुन्दर बुद्ध-धर्मया वाड्मयया छ्यलय् 'धात्येम्ह रत्न' जुयाब्यूगु दु । भाजु रत्नसुन्दरथें जाःपि सजगपिनि उपस्थितिं भीगु नेपालभाषासाहित्य व वाड्मयया धुकू अभ धिसिलाइ धकाः भलसा काये फु । भी सकसिनं सफू न्यानाः, व्वनाः रत्नसुन्दरया कुतःयात तिबः बियां वने । अस्तु ।

१४ तछलागा ११३२
सिपाहः-१

त्रिरट्टन शाकच्य
नायः
विराट नेपालभाषा साहित्य
सम्मलेन गुणि
बौद्ध संघ भक्तपुर

थःगु स्त्रै

बुद्ध, बुद्ध-धर्म, बौद्धकला व संस्कृतिया प्रचार-प्रसारया नापं
थुकिया बारय् च्वयेगु यानाः वयाच्चविं देश-विदेशया आपालं
व्यक्तित्वपिनिगु भन्वलय् आः हानं थःगु हे देशयाम्ह छम्ह सपूत
व्यक्तित्व “कविकेशरी वित्तधर ‘हृदय’” या जीवनी न्ह्यव्यये दया
जि लयता वः ।

वयकःया जीवनीयात थुगु पक्तिया च्वमिं वि.सं. २०५० स
‘धमदित्य धर्माचार्य’ या जीवनी प्रस्तुत (बौद्धजगत्का स्मरणीय
व्यक्तिहरू दोस्रो भाग स) याये धुंकाः च्वयेगु बिचाः यानागु खः

भिन्न्यादैः-भिन्न्युदैः न्वयःया खँ खः । छन्हु येय् वनाकुन्हु-
भेटाहिटी नातिवज्ज वज्ञाचार्यया सफूपसलय् छकः दुस्वया- ‘नेपाल’
ऋतुपौ छ्यगु न्याना, उकी कविकेशरी वित्तधर ‘हृदय’ या आत्मकथाया
रूपय् च्वयतःगु ‘जिगु जातः’ पिहाँ वयाच्चंगु खन । ब्वनावं यंका ।
अले ला वयकःया सम्पूर्ण जातः स्वयगु इच्छा जुल । विशेषतः
वयकःया ‘जिगु जातः’ दुगु फुकं ‘नेपाल’ ऋतुपौ जम्मा यानावं
यंका । थम्ह लुइके मफुगु वा थःके मदुगु ‘नेपाल’ ऋतुपौया नितिं
‘नेपालभाषा परिषद्’ नापं स्वापू दुम्ह अष्टमुनि गुभाजुनापं सम्पर्क
तया । वसपोलं मातुमालो भिन्गूति ‘नेपाल’ ऋतुपौः जम्मा यानाः
यलय् दुण्डबहादुर वज्ञाचार्यया नेपालभाषाय् अनूदित बौद्धग्रन्थ ‘मजिभ्रम
निकाय’ विमोचन जूकुन्हु नापलानाः बियाविज्यात । दिं खः:- २८
मसिर २०५४ वि.सं. ।

कविकेशरी चित्तधर 'हृदय' या 'नेपाल' ऋतुपौस पिहाँ वःगु
 फुकं जातः स्वये धुंका च्यागु थुगु वय्कःया बःचाहाकःगु जीवनी
 च्यागुया मूः उद्देश्य खः- बुद्ध-धर्मय् लगयजुयाच्चपि पासापिन्त
 वय्कःया बुद्ध-धर्मग्रति दुगु योगदानयात हानं छकः लुमंके बीत व
 नेपालभाषासाहित्य प्रचार-प्रसारय् लगय् जुयाच्चपि पासापिन्त नं
 वय्कःया बुद्ध-धर्म व नेपालभाषाप्रति दुगु प्रगाढ आस्थायात हानं
 छकः लुमंके बीकथं च्यागु जुल ।

उकिं थुगु बःचाहाकःगु वय्कःया जीवनीस दुमथ्याःनिगु मेगु नं
 निगु-प्यांगु बुद्ध-धर्मसम्बन्धीया खं त न्त्यब्बयाच्चना -

- १) वि.सं. १९९१-९२ सालय् नेपालय् धर्म, भाषा, राजनीति आदिया
 जागरणय् विशेष योगदानं दुम्ह भारतया छम्ह नेपालहितैषी विद्वान्
 भिक्षु राहुल सांकृत्यायन तिब्बतय् वनाः बौद्ध-धर्मग्रन्थया शोष-
 खोजया प्रसंगय् नेपालय् विज्याःगु खः । अबलय् वसपोल छकः
 कविवर चित्तधर 'हृदय' या छैय् विज्यानाः वय्कःया अबु द्रव्यधर
 तुलाधरनापं तिब्बती बुद्ध-धर्मसम्बन्धी छलफल यानाविज्यागु खः ।
 अबलय् वसपोल कविवर चित्तधरयात 'नेपालया चर्यागीत (चचा)'या
 छगू बृहत् सूची दयेकेगु' सल्लाह नं विया विज्याःगु खः । राहुल
 सांकृत्यायन यात भिक्षु भेषय् खपिं नेपाःया प्रमुख व्यक्तिपिंमध्यय्
 कविवर चित्तधर 'हृदय' नं छम्ह खः ।
- २) वि.सं. १९९३ या माघ (फरवरी, १९३७ ई.स.) महिनाय्
 कविवर चित्तधर 'हृदय' जुं थः ससःबौ भाजुरल्न कंसाकारया लुम्बिनी
 वनाः मायादेवीमन्दिर (न्हापाया) या दुने सिद्धार्थजन्ममूर्ति आकृतिया

च्यव् लीपाताया इलां तयेगु मनसुवायात वय्कलं गुहालि बीकथं ससः
खलःया सकल जहान परिवारपिं व्वनायंकाः उगु ज्याभृवः पूवंकेत
टेवा वियादीगु दु । अबलय् वय्कःपिं लुम्बिनीया ज्याभृवः कवःचायेका
४ फरवरी १९३७ अर्थात् २२ माघ १९९३ कुन्हु फरेन्दा-बलरामपुर
जुनाः जेतवन महाविहार (श्रावस्ती) या भग्नावशेष स्वये धुंकाः
कुशीनगरय् भाःगु खः । कुशीनगरं सारनाथ-बुद्धगयाया अवलोकन
यायेधुंकाः ससःअबुजुपिं सकलें कालिम्पोङ्ग भाःगु जुलसा कविवर
चित्तधर 'हृदय'जुं थःगु ज्याय् १२ फरवरी १९३७ कुन्हु कलकत्ताय्
थ्यंकः भाःगु खः ।

३) वि.सं. २००५ सालया मसिर मसान्त (१४ दिसम्बर १९४८ ई)
कुन्हु थः बौ मदये धुंकाः कविवर चित्तधर 'सुगत-सौरभ' महाकाव्य
छपाइ यायेया नितिं निकोगु पटक कलकत्ताय् भायादीगु जुल । थुकिं
ठीक लच्छलिपा १३ जनवरी १९४९ वा ३० पौष २००५ कुन्हु
ऐतिहासिक शाक्यमुनि बुद्धया अगश्रावक जुयाविज्याःपिं भिक्षु सारि
पुत्र व महामौद्गल्यायन महास्थविरपिनि पवित्र अस्थिधातु श्रीलंका
देशं भारतया कलकत्ता बन्दरगाहय् थ्यंके हःगु जुल । उगु अस्थिधातु
कलकत्ता बन्दरगाहनिसे राजभवनय् थ्यंकेगु व राजभवनं धर्मराजिक
विहारय् थ्यंकेगुकथं जूगु भव्य स्वागतन्यालीस थः ससःकिजा
मणिहर्षज्योति कंसाकार (महाबोधि-सभाया छम्ह आजीवन दुजः)
नाप सरसल्लाह यानाः नेपाःया विशेषता क्यनेकथं नेपाःया सांस्कृतिक
बाजं-धिमय्, गुलाबाजं, दापा, कोंचाखिं थाइपिं थीथी समूहयात
निकः स्वकः याना कलकत्ताय् भिन्नकय् यानाः उगु धातुमहोत्सव

न्यालीस व्वति कायेकादीगु अतिकं लुमंके बहः जू ।

४) वि.सं. २०२६ सालया कतिपुन्हि - २५ अक्टोबर १९६९ कुन्तु
जापानया निष्पोनजान म्योहोजी (संस्थापक- भिक्षु निष्विदात्मु फुजी
सन् १८८५-१९८५) संस्थापाखे भारतया राजगृहस रत्नगिरि पर्वतय्
दक्कय् न्हापां दयेकूगु 'विश्व-शान्ति-स्तूप'या समुद्रधाटन ज्याभ्यः स
भी कविवर नं यलयापिं निम्ह नेपालभाषासेवी व बौद्धविदान्
जुयाबिज्ञापिः पं. हेमराज शाक्य व प्रो. आशाराम शाक्यनाप प्रतिनिष्ठित्य
याना दीगु खः । अबलय् वय्कःपिं नालन्दा व बोधगया नं अख्लोकन
यानाः ल्याहाँ भागःगु खः ।

थुकथं कविवर चित्तधर 'हृदय' या मेमेगु नं बुद्ध-धर्मसम्बन्धी
आपालं योगदान दु । वय्कःया जीवनया छगु विशेष पक्ष जुयाभ्यंगु
उगु छवियात थुगु पत्तिया व्वभिं हानं छकः याव (लुमंका) वियागु
जक खः नव वय्कःया म्हसीका सिर्फ नेपालभाषासाहित्य व नेपाल
संस्कृतिइ जक सीमित जुह । थुपि हरपक्षय् विज्ञ जुयादिम्ह
कविकेशरी-चित्तधर 'हृदय' जुं नेपालभाषा, व्वया साहित्य व बुद्ध-
धर्म-समृद्ध यायेया निति गुगु ज्वःमद्गु त्याग-तपस्या यानादीगु खः
नापं क्यान्छ्यालामानिसें कया: महापण्डित राहुल सांकृत्यायन, भिक्षु
धर्मलोक महास्थविर, योगवीरसिंह कसाकारथें जाःपिं दृढपिनिगु संगतं
गुगु सुचरित्र व बेजोड व्यक्तित्व निर्माण यानादीगु खः उगु
प्रेरणा कया: सुं छम्हसिनं जक जूसां थःगु मांभाय् नेपालभाषा
ल्हायेगुयात लज्जित भाःमप्युसे गर्वपूर्वक ल्हानातुं अनेगुया नापं
बुद्ध-धर्मप्रति नं सही दृष्टिकोण दयेकावन धाःसा थुगु जीवनी व्वयागु

सफल जूगु भाःपी ।

अन्त्य, विशेषतः जिगु म्हसीका च्वयेगु विधायात बरोबर प्रोत्साहन वियादीपि नेपालभाषा परिषद्या नायः भाजु फणीन्द्ररत्न वज्ञाचार्य, नेपाल साहित्य मन्दिरया नायः भाजु तिलकप्रकाश कायष्ठ व विराट नेपालभाषा साहित्य सम्मलेन गुथि एवं बौद्ध संघ भक्तपुर या नायः भाजु त्रिरत्न शाक्यपिंसं थुकी नं कविवर चित्तधर 'हृदय' या बारथ् थःगु छुं खुं नापं उकथं हे प्रेरणाप्रद शब्द च्वयाबियाः सफूया शोभा बरय् याना बिज्याःगुलि जि वसपोलपिनिप्रति कृतज्ञ जुयाच्वना ।

दक्कय् अप्पो कृतज्ञ जुइमाःगु ला पासा योगी स्यस्यःप्रति हे जुले । खुदैं न्व्यःनिसें च्वयाः फणीन्द्ररत्न वज्ञाचार्य व प्रा. सुवर्ण शाक्ययात क्यनाः अथें स्वथना तैतयागु थुगु कविकेशरी चित्तधर 'हृदय' या जीवनीयात वय्कलं बुद्ध-धर्म व नेपालभाषानापं स्वापू दुगु यात बालाः तायेका प्रकाशन यायेगु जिम्मा कयादिल । थुगु सफूयात वय्कलं थः मदुम्ह बौं स्व. इन्द्रप्रसाद श्रेष्ठया लुमन्ति 'नेवा: गुथि याछ्दैं कचा' या नामं पिकयादिल-वय्कःयात यक्को यक्को सुभाय् ।

२६०१ ववःगु धर्मचक्रप्रवर्तन दि

१५ दिल्लाष्व ११३२

- रत्नसुन्दर शाक्य

नागपुखू, रुप

पिकाः पाखे

भीगु भाषा, जाति, संस्कृतिया न्हयसलय् थौं यमव हे ई वने धुंकूगु दु । उगु छगू-छगू ईया ह्यूपालं छखें भीत आश नापं नापं हाथ्या नं दं वयाच्वंगु दु । राजनीति ट्यूपालं भन हे भीत यमव कुत याये मायक ब्यूगु दु । आ भी थःहे राजनीति कवहाँ वये धुंकूगु दु । तर नं उकिया नापं भी वनेमाःगु छथाय् स्वयानं भीसं तोमफिकुसे वने माःगु भीगु भाषा-गुगु न्हियान्हिथं मनूतय्सं ल्हायेगु तोता वनाच्वंगु वा चायका याकनं हे ब्वनेकुथी पतिकं मां-भासं ब्वंकेगु कुत हे त्वमफिक वने माःगु दु ताकि लिपाया भी सन्ततिपिसं भीसं यानागु थौंयागु कुतयात बांलाक ध्वाथुइक इमि पाखें नं थुकिं लिपा थ्यंक तक नं ल्यना च्वने फयेमा धैगु हे भीगु उद्देश्य खः ।

राजनीतिक, आर्थिक कारणं थौं कन्हेयापिं मनूतयके गुगु नैराश्यता वयाच्वंगु खः उकिया प्रत्यक्ष लिच्वः भीगु संघ संस्थाय् लाः वयाच्वंगु दबवसिनं खंगु, स्यूगु हे खैं खः । सविधान सभा लगायत देया थी थी अस्थीर ज्याभवः याना मनूत वाकक दिक्क चाये धुंकूगु दु । न्हियान्हिथं छयलेमाःगु अति आवश्यक उपभोग्य वस्तु लः, ग्यांस आदि तकनं समस्याया धलख्य् लाःवगु दु । जनसंख्या वृद्धि, बेरोजगारीं याना फक्को मनूत विदेशय् वनेगु स्वया च्वंगु दु । थन्यागु सकतां समस्या ज्यंकेत छु सरकार सफल जुया वया च्वंगु दु ला ? थन्यागु हे न्हयसःया दुने-दुने भीगु भाषा, जाति, धर्म, संस्कृतियात नं न्हयसः हे न्हयसःलं फायरिङ्ग याना च्वंगु दु ।

नहयागु थजु थ्व भीगु दे खः । भी थ्व दे तोता गनं बने
फइमसु । भीगु दे सगायत भी पूर्खातियगु सम्पति भीसं हे न्हयज्याका
भी मस्तयत हस्तान्तरण यायां बनेमाःगु हे थौंया ई खः ।

थुजागु इलय्, भीगु भाषा, जाति, धर्म, संस्कृति आदि वार
य् आपालं वास्ता याना थुकिया नितिं हे थःगु सम्पूर्ण जीवन बितय्
याना भास्म्ह भी कविकेशरी चित्तधर 'हृदय' या थुगु जीवनी ब्वना छुं
भचासां वयूकया थी थी गुणयात थःथः पिंके न दयेका बनि धैगु
भलसा दु ।

नेवाःगुणि, यादें कथा

- ने.सं. ११२२-

Dhamma.Digital

स्व. माष्ट्र इन्द्र प्रसाद श्रेष्ठ

(नेपाल. १०५१-११०२)

क्यान्मश्या लामा
(ने.सं. १०११/१२-६१)

योगवीरसिंह कंसाकार
(ने.सं. १००६-६२)

धर्मादित्य धर्मचार्य
(ने.सं. १०२२-८३)

मानदास तुलाधर
(ने.सं. १०२०-९५)

कविकेश्वरी-वित्तधर “हृदय”

नेपालय बुद्ध-धर्म व नेपालभाषा साहित्य रूपलय् सदा नं
लुमकातये बहःम्ह छम्ह प्रमुख साहित्यिक व्यक्तित्व खः:- महाकवि
वित्तधर ‘हृदय’ । विशेष यानाः नेपालभाषासाहित्यस नेवाः जाति
संस्कृति, संगीत व कलाय् ज्ञःमदुगुरुपं तन-मन-धन विद्याः थःगु
सम्पूर्ण जीवन समर्पण याना भाःम्ह व्यक्तित्व खः:- कविवर वित्तधर
‘हृदय’ । थुकथंया थःगु योगदान सलंसः दंतक थःगु नां व कीर्ति
ल्यनीगु कथंया देन विद्यावपि नेपालभाषासाहित्य क्षेत्रया व्यक्तित्वपि
मध्येय् ज्ञः मदुम्ह व्यक्तित्व खः- उपासक वित्तधर ‘हृदय’ ।

वयकःया जन्म ने.सं. १०२६ बछलागा ११ अर्थात् वि.सं.
१९६३ जेष्ठ ५ कुन्हु यै न्यत तुङ्गे साहु द्रव्यधर तुलाधर व माँ
ज्ञानलक्ष्मीया कोखय् जूगु खः । माँ-बौयापाखे 'चित्तधर तुलाधर'
नामकरण जुम्ह वयकःयात माँ-अबुं विशेष हेरचाह याःगु जुयाच्चन,
कारण वयकःया दाजु 'पन्नाधर' दच्छिजक म्वानाः मदयावंगु
जुयाच्चन । चित्तधर लिपा वयकःया केहेपि प्यम्ह दत । उपि खः -
मोतिलक्ष्मी, बेतिलक्ष्मी व मणिलक्ष्मी । मणिलक्ष्मी नं दाजु पन्नाधर थे
चिधीबलय् हे मंत ।

वयकःयात न्यादै दुबलय् वि.सं. १९६७ सालया श्रीपञ्चमी
कुन्हुनिसें आखः अकेगु च्चयेगु सुरू याकूगु जुल । वयकलं दच्छिया दुने
आखःरवः फुकक महसीकाः “बुद्धिचाणक्य” सफू अवनेगु सुरू यानादीगु
जुल ।

वयकःयात न्हयदं दुबलय् बुर्सं खाकूगु अर्थात् ब्रतबन्ध याःगु
जुल । थुकिलिपानिसे वयकः उखे-थुखे वने सयावल + थःगु छेँ
न्यततुँछेँगल्लि-पाजुपिनि छेँ असत्त्वाःया ननिबहालय् जुल । थुखे माँ-
बौ, अज्ञिपिसं सुनानं व्वःबिलकिं असनय् पाजुपिथाय् थ्यनीगु । पाजुपिथाय्
बाज्या व विशेषयानां माहिलापाजु भवानीरत्त्वं (धर्मरत्त्वं 'यमि' या बौ)
छुं भचा व्वःबिलकिं थःगु छेँय वयगु याइगु । थ्व क्रम वयकलं १७ दं
तक्कयानादीगु जुयाच्चन ।

थुलि अवधियादुने वयकलं 'अमरकोश' सफूनं व्वनेगु सुरु
यानादिगुलिं 'आखःसःम्ह भाजु' नं धायेका जूगु जुलसा लिपा बिस्तारं
बालस्वभाव फुनाः मुल्याहास्वभाव खनेदया वःलिसे 'हारागिरिम्ह भाजु'
नं धायेका च्चने धुंकूगु जुल ।

ध्वहे अवधिया दुने वि.सं. १९७६ सालया माघ महिनाय्
वयकःया इहिपाः केलटोल तःखाढ्हेया साहु भाजुरत्त्वं कंसाकार
(वि.सं. १९४०-२०१३) या म्हयाय् ज्ञानप्रभानापं यानाव्यूगु जुल ।
काथ्या व्याहा सिध्येका प्यलालिपा हे साहु द्रव्यधर व्यापारया लागि
ल्हासा भा:गु जुल ।

थुखे कायम्ह चित्तधरया थःकलाः तुयु छ्वाः जूर्सां म्हुतु तःप्वाः,
मिद्धा चिरवः जुयां नं विपात्र छ्याकः । उकीसनं न्हापा सकतां दुःख
फुकीपिं फुकी धयागु अर्थया अःखः दक्व फुकक फुकीपिं धयाथें
व्यवहार जुयावयाच्चपिं फुकी तसें पोचुयाम्ह गनेद्य, किलं नःगु भिंपुछ्वाः
आदि आदि धका गिजय् जक याना मगाः छम्ह निम्हसिनल्ला अज्याःम्ह
कलाःनं ज्यूला, मेम्ह स्वये माल धकातकनं धाइगु यानाहःगुलिं वयकःयानं

खःथें च्वनावयाः लिपाला थः तःधीम्ह पाजु आशारत्नयाथें थम्हं नं कलाः
मयः धकाः हालोजुद्गु यानाहल । थुकिं अबलय् वयूकलं उदाय
(तुलाधर) जगतय् ‘कलाः मयःम्ह भाजु’ धकाः नं प्रसिद्धि काये धुंगु
जुयाच्वन ।

‘व्व कलाः मयः धैगु ल्वय् वयूकलं भन्दै प्यदेतकं धाना
दिल । लिपा विशेषयानाः थः पासा खद्गराज (राणा प्रधानमन्त्री थी ३
चन्द्रशम्शेरया हजुरिया दीपराजमास्तरया काय) व कान्छाम्ह पाजु
हर्षदास तुलाधर (वि.सं.१९६५-२०४७) या कुतलं कलाः भातः निम्हं
मिलय् जुल । लिपा इपि थुलि मिलय् जुलकि पाजुम्ह हर्षदासय हे
शब्दय् -

“ चित्तधरं गुलिखे कविता वहे ज्ञानप्रभा कलाःयात थकाः
च्वयेगु यात । स्वास्थ्यया नितिं कलकत्ताय् वनाच्वम्ह भौमचा ज्ञानप्रभा
अन हे मंत । वया सदगति यानाः लिहाँ वसेलिं वयागु किपाः स्वनाः,
थःनयेगु इलय् वयातनं छानाःनिं छछाः जक नयेगु यात । मिसात
पतिव्रता धर्मय् च्वनीथें वयकः पत्नीव्रत धर्म च्वन । ‘व्व नं जिमि वैत’
धयागु सफू च्वयाः पिकाल ।”

वि.सं. १९८० साल तकया दुने चित्तधर तुलाधरं थः पासा
खद्गराज, साहिलाम्ह पाजु मानदास तुलाधरया प्रवृत्तिकथं थम्ह नं
हिन्दी सफूत स्वयेगु यानाहये धुंगु जुल । थुकीया प्रभावं वयूकलं नं
पासाम्ह खद्गराज व पाजुम्ह मानदास थें थम्हं नं मांस सेवन
(ला,न्या,ख्वें नयेगु) व सुरापान सेवन (अयला, थं, बझाँ, गजि,
चुरोस आदि) वि.सं. १९७९ सालया आषाढ २६ गते दिल्लापुन्ही
कविकली विचार ‘हयर’

कुन्हुनिसें सदाया निति तोतादीगु जुल ।

अबलय् वय्कःया पासापिं फुक्क हे नं थुकथंया धार्मिक प्रवृत्तियापिं चूलाःगु जुल । वय्कःया बौ साहु द्रव्यधर तुलाधर-अबलय् तस्सकं नां जाम्ह असन तंलाछ्विस (त्यौडय्) च्वंम्ह धर्ममान साहु (ने.सं. ९८१-१०५७) नाप ल्हासा कुथिया सम्बन्ध दुम्ह जुयानितिं अन बराबर काय्म्ह (चित्तधर) व्वनाः ध्यनीगु जुल । अन हे धर्ममान साहुया तःशीम्ह काय् विरत्तमान तुलाधरनापं चित्तधरया हेमखेम दयावःगु जुल ।

थथेहे धर्ममान साहुयाथाय् यलय्या नां जाःम्ह बृषमान वैद्य (शाकयवंश) नं थः काय् (कान्छाम्ह-जगत्मान) व्वनाः बरोबर ध्यनीगु जुयानितिं जगत्माननापं नं चित्तधरया स्वापू दया वंगु जुल । थुम्ह हे जगत्मान लिपा कलकत्ताय् वनाः मैट्रिक जाँच वियाः पास यानाः नं उच्चशिक्षाया नितिं कलकत्ताय् हे वनाः व्वनेगु प्रबन्ध यानाबिज्याःगु जुल । कलकत्ताय् कमर्श (वाणिज्यशास्त्र) च्वंम्ह जगत्मानया अनया कलेजस्ववायरर्स च्वंगु “The Mahabodhi Society” या धर्मराजिक विहारस भारतया निति बौद्ध धर्मदूत जुया वयाच्वंम्ह श्रीलंकाया अनगारिक धर्मपाल (सन् १८६४-१९३३) नाप सम्पर्क दयेका यंकूया फलस्वरूप जगत्मान वैद्य ‘धर्मआदित्य धर्मचार्य’ कथं नं जुहु धुंकूम्ह जुल ।

वसपोल सन् १९२४ (बु.सं. २४६७) या गर्मी विदाय् नेपालय् बःम्हसिनं “The Mahabodhi” पत्रिकानापं बुद्धधर्मसम्बन्ध आपालं सफूत ज्वनावःगु जुल । वसपोलं थः पासापिंत उगु पत्रिका, सफू आदि

कलिकाटी वित्तधर ‘मूल’

क्यनाः थःगु अनुभव व कलकत्ताया अनेक गतिविधिसम्बन्धी आपालं खं
नं कनेगु यानाविज्याःगु जुल ।

थुकिं नहापा हे विरत्नमान, खद्गराज व चित्तधर तुलाधरपिनि
बरोबर मुनाः अनेक सफू स्वयेगु सामाजिक गतिविधि आदिया वारय्
चर्चा परिचर्चा यानाः थुकी सुषार यायेमाःगु तापं शिक्षाया आवश्यकताया
वारय् छलफल यानाः छुं यायेमाल धकाः तायेका द्वपिंत जगत्मान
वैद्य कलकत्ता ध्यकः वःबलय् उपयुक्तम्ह लीडर हे ध्यकः वःगु
जूबल । उकिं हानं छकः थःपिनि सरसल्लाह यानाः विरत्नमान तुलाधर
या बौ धर्ममान साहु (धर्मां साहु) या अनुमति कया: वयकःयाहे छेया
निहकंकुथि (पूजाकुथि) बु.सं. २४६८ या दिल्लापुनिह (२ आवण
१९६१ वि.सं.) कुन्हु “नेपाल बुद्ध-धर्म उदार संघ” नां स्मृताः छगु
संस्था पिण्ठंगु जुल ।

थुगु संघया पदाधिकारीपि थुकथं जुल -

१) व्यवस्थापक व मूलम्ह प्रचारक - धर्मआदित्य धर्माचार्य ।

२) प्रबन्धक - खद्गराज तुलाधर ।

३) धनरक्षक - विरत्नमान तुलाधर ।

४) बौद्ध व्यापार विभागया प्रबन्धक - चित्तधर तुलाधर ।

५) दुजः - बुद्धिरत्न तुलाधर ।

धर्मआदित्य धर्माचार्य संघ स्थापना याःकुन्हु सकसितं पञ्चशीलया

खं कनेगुया नापं उपासक (बुद्धया उपासक जुइत माःगु) नियम बार
य् नापं ‘सिंगालोवाद सूत्र’या उपदेश नं कंगु जुल । फुकसितं
विशरण (बुद्ध,धर्म व संघ) वने धकाः स्वक्वः स्वक्वः वाचा ल्हाकाः
करिकेहरी विचर ‘हृष्ट’ —————— ५

पञ्चशील अतूतरूपं पालन याये धकाः नं बाचा याकूगु जुल । अले सकसितं थःगु नांया लिसें ‘उपासक’ नं च्वकूगु जुल ।

थुकथं चित्तधर तुलाधर ‘बुद्धोपासक’ जुल । वय्कःपिसं “नेपाल बुद्ध-धर्म उद्धार संघ” वा “नेपाल बुद्धोपासक संघ” स्थापनां लिपा थुकीया मूलम्ह प्रचारक धर्मादित्य धर्माचार्यया निर्देशनय् छगूनिगु धार्मिक सफू स्वयेगु, विशरण्य् वनाः पञ्चशील कायेगु, वसपोलया निवास स्थानय् वनाः वसपोलं अग्रेजी अथवा पालि ग्रन्थया अर्थ छयानाः नेपालभाषां धया हयाबिज्याःगुयात कार्बोनपेपर तयाः च्वयाः प्रचार-प्रसार यायेगु ज्या ला बला हे जक जूगु जुल । राणा प्रधानमन्त्री श्री ३ चन्द्रशम्शेर (शासनकाल, सन् १९०१-२९) थें जाम्हेसिगु व ईः खः ।

धर्मादित्य धर्माचार्य थःगु गर्भी बिदा क्वचायेकाः कलकत्ताय् हे बिज्याःगु जुल । उकिं अबलय् संघ-सभा धयागु छुं छुं स्वये मननीमस्यूनिपिसं संघ न्हयाके फइगुला ख्वं हे मंत ।

“नेपाल बुद्ध-धर्म उद्धार संघ” स्थापना जूगु खुलालिपा स्वनिगलय् तिष्वतया खामनिसें छम्ह लामा प्यदंत्या बिका: अष्टाङ्ग दण्डवत यायां स्वयम्भू महाचैत्यस ध्यंकः बिज्यात । वसपोलया नां “कुनसां लोसेल” खःसां म्हःदु दानावःम्हया अर्थय् “क्यान्छ्या लामा” नामं प्रसिद्धम्ह जुया बिज्यात । वसपोलया आगमनं नेपाःया बौद्धजगतय् छगू न्हगु लहर वल । स्वनिगःया थासंथासय् वसपोलया पाखें धर्मव्याख्यान जुल । ध्वहे क्रमय् ख्वपय् सूजमधि त्वाःया आदिपद्म विहारय् नं वसपोलया धर्मोपदेश जूगु जुल । वसपोलया तसबिर आतक नं अन्तया गुम्बाय् तयातःगु दु ।

सुरुद्द धर्मासाहूया कोथां, बैठकं सुरु जुगु वसपोलया धर्मव्याख्यानं
लिपा अन थाय् मगानाः वसेलि स्वयम्भू मञ्जुश्री पर्वतस्थानय् कंकेगू
यानाहःगु जुल, यलय् नं अनेक धाढ्वाःसाहुपिनि छेयानापं नागबहालय्
समेतं कंकेगु याःगु जुल । वसपोलया सुरुया धर्मोपदेश न्यपि व
वसपोलया धर्मव्याख्यानया व्यवस्था यानाजूपि न्याम्ह, खुम्ह ल्याय्म्हःपि
मध्यय् चित्तधर तुलाधर नं छम्ह खः । अबलय् वयक १८-१९ दं या
ल्याय्म्ह खः ।

युखे नेपालय् क्याछ्या लामापाखे बुद्धधर्म प्रचार-प्रसार
जुयावयाच्वनसा उखे कलकत्ताय् विज्याःम्ह जगतमान वैद्यं (धर्मादित्य
धर्मचार्य) बु.सं. २४६९ वा ने.सं. १०४५ या बैशाख पूर्णिमानिसें
'नेपाल बुद्ध-धर्म उद्धार संघ' वा 'नेपाल बुद्धोपासक संघ' या पुणिया
रूपय् "बुद्ध धर्म" नाया पत्रिका पिकया विज्यात गुगु लिपा प्यंगूगु
अंकनिसें "बुद्ध धर्म व नेपालभाषा" या रूपय् प्रकाशित जुया वःगु
जुल ।

ध्वहे "बुद्ध-धर्म" पत्रिकाया दं-२, ल्याः १-२ स उपासक
चित्तधर तुलाधरया न्हापांगु कविता 'बुद्धोपासकया पापदेशना' प्रकाशित
जुल । ध्व कविता च्वयादीबलय् तकं वयकःयाके छन्द मात्राया ज्ञान
मदुनिगु जुयाच्वन । थुकीया अवबोध वयकयात पासाम्ह बैकुण्ठ प्रसाद
लाकौलं याकादीगु जुल, नापं थुकीया नितिं कविवर योगवीरसिंहं
कंसाकार (ने.सं. १००६-६२) यात गुरु नालेत नं सल्लाह व्यूगु
जुल ।

लुमके बहःजू, कविवर योगवीरसिंहं कंसाकारयात नं क्यान्छ्या
कविकेत्री वित्तधर 'स्मृत' ————— ७

लामाया प्रभावं सुविष्ण्यात जुइगु अवसर प्राप्त जूगु जुल । लामाजुयागु
शीलस्वभाव व धर्मदेशनां प्रभावित जुयाः वयक्लं बांबांलाक माँ-भासं
कविता च्ययाः प्रचार प्रसार यानादिल । अबलय् वयकः योगवीरसिंह
कंसाकारं च्ययादीगु आपालं चिनाखंत मध्यय् छपू “धर्मसार” (संसार
सागर विवर्य) नं खः गुगु कविता छापय् यानाः प्रचार प्रसार याःगु
कारणं वयकः नापं वयकःया किजा भवानीवीरसिंह कंसाकार
(प्रेसवाला-जोरगणेश प्रेस) यात नं ज्वना यंकाः महति भितका
जरिवाना यानाहःगु जुल ।

चित्तधर तुलाधरया थके छुकीयागु नं पूर्ण ज्ञान मदुसां गुणिगथिया
ज्याद्यै नहयागुलिसं थःत हे च्वकीगु च्वयन्त्याःगु स्वभाव अनुरूपं हे
पश्च च्वयेगु बानि जुयावःगु खः । वयक्लं थःगु न्हापांगु च्वःप्वः (छन्द,
मात्राया छुँ पूमवंगु) मदुगु पश्च जूसां ‘बुद्धोपासकया पापदेशना’
‘बुद्ध-धर्म’ पत्रिकाय् प्रकाशित जुसेलिं छखे थःगु मूर्खताया तसविर
क्यनागु भाःपियादिलसा मेखे थःगु नां दबकय् न्हापां पत्रिकाय् प्रकाशित
याये दयाः लसतां हान हानं छन्द व मात्रा मिलय् यायां च्वयावं यंकेगु
प्रेरणा प्राप्त जुजुं वःगु जुल ।

वयक्लं थःमहं च्वयागु कविता निपू-स्वपू तबकला कविवर
योगवीरसिंह कंसाकारं अयोग्य भाःपा स्वया हे मब्यूगु जुयाच्वन । लिपा
“स्मृति” नांया पश्च (कविता) च्वयाः क्यने यंकूबलय् तिनि स्वयाः
धयादीगु जुयाच्वन - “बस, आःजा, छ नं अवश्य कवि जुइगु जुल,
मेमेगु नं धमाधम च्व” धका प्रोत्साहन वियाहःगु जुल ।

युकिं लिपा क्रमशः गुरु योगवीरसिंहनापं वयकःया स्वापू

गुकथं-प्रेरणाप्रद जुयावन कविवर चित्तधर तुलाधरं स्वयं उल्लेख याना
तःगुदु -

“थननिसें (‘स्मृति’ कविता च्यये द्वुंसानिसे)’ गुरुया मन शिष्यपात्रे
क्वसासां वयाच्चन । नहयाथाय् वंसां नापनापं च्वनायकिगु जुल । उगु
बखतय् गोरखाभाषाया साहित्यिकपिं सर्वश्री लेखनाथ, शम्भु प्रसाद,
चक्रपाणी, सोमनाथ, दीपकेश्वर आदिपितं नं महसीका बियादिल ।
नहयाथाय् वंसां, नहयागु भोजय् वंसां मछालापुसे च्वंक च्व थज्याःम्ह
समाजसेवी, थज्याःम्ह साहित्यप्रेमी धका: प्रशंसा यानादिल । मनं मनं
ला लयताः हे वः, गबले गबले ला गर्व थें नं जुइगु ।”

धात्यें चित्तधर तुलाधरं कविवर योगिवीरसिंह कंसाकारया
शिष्यत्वय् कविताजक च्ययादीगु भयु, सामाजिक सेवा नं यानावं
च्वनादिल । राणा शासनकालय् सामाजिक सेवा यायेगु नं कसूर ठहर
जुइगु जुया निरिं मेमेपिलिसे गुरु शिष्य निम्हसितनं ने.सं. १०४९
(वि.सं. १९८६) स लाइब्ररी पर्वय् व ने.सं. १०५० (वि.सं. १९८७-
८८) स ‘आडम्बर मत पर्वय् दण्ड नं यात । क्यान्छया सामाया
आगमनं लिपा बसपोलयात भागियात धयागु खैय् पिहां वःगु उराय
गुभाजुया ल्वापुह नं निम्हस्यां कसा नयेमाल ।

थुकंथं थःगु मां-भाय् व सामाजिक सेवाया गतिविधिस लगय्
जुयाच्वनादीम्ह चित्तधर तुलाधरं ४ बैशाख १९८६ वि.सं. कुन्हु मदुम्ह
थः माँ ज्ञानलक्ष्मीया लुमन्तिइ ‘मा’ नागु कविता छपू नं च्ययादीगु
खः । उगु कविता मातृविहीन बालक ‘हृदय’ नामं पिकया दीगु जुल ।

च्वहे “मातृविहीन बालक” नां तयाः पिकया दीगु कविताया
कविकेश्वरी चित्तधर ‘हृदय’

नापं मेगु छगू निगू कारण नं स्वाकाः वय्कःयात वि.सं. १९९७
सालया राजनैतिक पर्वय् दुष्याकूगु खः ।

मेगु छगू-निगू कारणया प्रसंग थुकथं खः- वि.सं. १९८७-
८८ सालया “आडम्बरमत-पर्व” काण्डं मुक्त जूम्ह वय्कःया नेपालय्
च्वने मंमदयाः थुकिं लद्धिलिपा पासापिनापं दक्कय् न्हापां देसं पिने
(भारतय्) चाःस्यू भाःगु जुल । वयकः कलकत्ता, कालिम्पोङ्ग आदि
यासय् यानाः लत्याति चाःहिलाः पाजुम्ह मानदास तुलाधरया ज्या छुं
मदुगुलिं साइकल पसः तयेगु इच्छा याना दीगुलिं १२ गू साइकल नं
न्यानाः ज्वनावःगु खः ।

थुकिं खुला-न्हय्लालिपा पाजुम्ह मानदासनाप सल्हायानाः वि.सं.
१९८९ सालया आश्वनया संक्रान्तिनिसें थःनं बच्छ यानाः
(पार्टनर) साइकल पसः तया दीगु जुल । अव्वे साइकल पसलय् मेगु
मालताल नं भद्य बरय् यायेगु मतिइ तयाः पाजुम्हनाप सल्हायानाः
चित्तधर तुलाधर वि.सं. १९८९ सालया माघ ३ गते कलकत्ता भायादीगु
खः । कलकत्ताय् वंम्हसिनं थम्हं च्वयातःगु कविता अनिपु-अनिपुति नं
ज्वनावंगु खः । वयकलं कलकत्ताय् थःगु पसःया नितिं मालताल
न्यायेगुया नापं थःगु आकांक्षा अनुरूप वहे कवितात तयाः निगू सफू नं
छापय् यानादिल ।

न्हापां ने.सं. १०५३ या श्रीपञ्चमीकुन्हु “पद्म-निकुञ्ज” या
रूपय् च्यापु कविता (पद्म) प्रकाशित याःगु जुलसा थुकिं लत्यालिपा
निपु कविता “प्रेम” व “वियोग-वेदना” तयाः ने.सं. १०५३ या
फागुपुन्ह कुन्हु “हृदय-कुसुम” सफू पिकया दीगु जुल । लुमंके बहःजू
० ————— कविकलती चित्तधर ‘हृदय’

थ्व निगू कृतिस वय्कलं थःगु नां मतसें चित्तया पर्यायरूपय् “हृदय”
जक तयाः पिकयादीगु जुल । हनं थुगु निगू सफू “मञ्जुश्री पुस्तक
माला” १ व २ यानाः प्रकाशित यानादीगु खः । उकीया प्रकाशक खः-
“एस.पी.व. डी.पी. उपासक साइकल स्टोर, कालिपुंग ।”

वय्कःया मातृविहीन बालक ‘हृदय’ नां तयाः च्वःगु कविता
‘मां’ ‘पद्म निकुञ्ज’ या न्हापांगु कविता खः । थुकथं व कविताया नापं
सफूया रुपय् हे भारत (कलकत्ता) वनाः छपाइयांगु कारणं वय्कःयात
ज्वनेगु निहुं जुयाव्यूगु खः ।

थथे हे ने.सं. १०५९ स “भाषारत्न” जुयादीम्ह फत्तेबहादुर
सिंहजुं “नेपाली विहार” नां या छगू कविता संग्रह पिकया दीगु खः ।
गुकी यद्यपि कविवर चित्तधर ‘हृदय’ या छुं नं कविता दुमध्यांगु जूसां
सम्पादकं थःगु भिन्न्यांगू पौया विस्तृत भूमिकाय् नेपालभाषासाहित्य
उत्थान वारय् थुकीया सेवकपिनि भूबलय् चित्तधर ‘हृदय’ या देन नं
उल्लेख यानादीगु जुयाच्वन ।

कविवर चित्तधर ‘हृदय’ वि.सं. १९९७ सालया पर्वय् जेलय्
दुने च्वंवने माःगुया थुकथं थी थी हेतु जूबंगु जुल । अबलय् प्रसंगवश
केरकास्या इलय् कविवरं थःगु न्हापायांगु गल्ति न्हयथसे ध्यादीगु
जुयाच्वन -

“उस बेला त म जातभात मुद्दामा मात्र परेको हुं ।”

थथे धाबलय् कम्प्याण्डर-इन-चीफ पद्म शम्शेरं थुकथं धाःगु
जुयाच्वन-

“हो, मलाई थाहा छ, साइब्रेरी केसमा पनि परेया छस्,

आठम्बरमतको मुद्दमा पनि पन्चांछस, भारतमा लगी किताबहरु छपाएकोमा पनि पन्चांछस।”

थुकथं कविवर चित्तधर “हृदय” १७ सालया पर्वय् हुने लाःवनीगुया पृष्ठभूमि भिर्देव न्वयःनिसेया सामाजिक गतिविधिह लगय् जुयाच्चंगुयात नं दुश्याकूणु थें च्वं ।

न्वयागुं हे कारणं थःजु, अबलय् नेपाःगाःया शैक्षिक, सामाजिक व राजनैतिक ज्याय् सनाजूपिं प्रत्येक ल्यायम्हतयृत मिखातया च्वंगु शासनकालय् छगू दशक, न्वयःनिसें राजनैतिक मखुसां भाषिक व सामाजिक गतिविधिह लगय् जुया च्वनादीम्ह चित्तधर तुलाधर उगु पर्वय् लाःवंगु आस्वभाविक मखूणु जुल । वय्कःयात खुदेया कैदया सजायं न्वंकूणु खः । जेलय् दुने ज्यान सजाय लाःपिनिगुला ख्वं हे मतं, मेपिं आजन्म कैद, १८ दं, १२, दं, कैद जूपिनि थवंथवयं बिसिवनेगु ख्वं जक ल्हानाच्वनीगु जुयाच्वन, ६ दं, ३ दंया कैदीतयतला वास्ता हे मयाइगु जुयाच्वन, थुकीया अगुवा गणेशभानसिंह हे जुयाच्वन गुम्ह लिपा बिसि बना हे तोतूणु जुल ।

वि.सं. १९९७सालया कार्तिक २ गतेनिसें सुरु जुगु घरपकड (छैय छैय वयाः ज्वंवयेगु) या क्रमय् कार्तिक २९ गते कविवर चित्तधर ‘हृदय’ यात निम्ह सिपाहीत वया सिंहदरबारय् ब्वनायंकूणु खः । उकुन्हु गारथय् तयाः कन्हयकुन्हु उगुंथु बन्दा सवाल यायेधुकाः तारिखय् त्वता हःगु जुयाच्वन ।

२४ मसिर १९९७ कुन्हु तारिखय् भा:म्ह कविवर ल्याहाँ भायेम्वाःगु जुल । उकुन्हुनिसें हे वय्कःयात न्ववलं कयेका गारथय् हे

तःगु जुल । वि.सं. १९९७ सालया कार्तिक २ गते निसें गिरफ्तार जूपिं निसःमहति मध्यय् २५ पौष तबकया दुने सच्छमहति ल्यं दुगु व ६ माघ १९९७ तकया दुने ३७-३८ ति ल्यंदुपिं मुख्य भाःप्यूपिं गिर फतारीपिंत ७ माघ १९९७ कुन्हु जुजु श्री ५ त्रिभूवन, युवराज श्री ५ महेन्द्रया नहयःने राजगुरु पण्डित हेमराज शर्मा, पण्डितराज सोमनाथ सिंगदेसपिंके सल्लाह कयाः आपाल राणा अफिसरपिं च्वनाः इमिगु सजायेया फैसला न्यंकूगु खः ।

ज्यानसजाय लाःपिं न्याम्ह (शुक्रराज शास्त्री, धर्मभक्त माथेमा, दशरथचन्द, गंगालाल श्रेष्ठ व पूर्णनारायण प्रधान) दुगु खः । पूर्ण नारायण प्रधान छम्ह लीपा मुक्त जुयाः १८ दैया कैदया रूपय् बदलय जुल । मेपिं सकसितं भद्रगोल जेलया थी थी कोथाय् स्वयने यंकूगु जुल । भद्रगोल जेलया ७ नं. कोथाय् वित्तधर 'हृदय'- टंकप्रसाद आचार्य, पुष्करनाथ उप्रेती, रामहरि शर्मा, गोविन्द प्रसाद उपाध्याय व धर्मरत्न "यमि" (किजाम्ह-माहिलाम्ह पाजुया काय) पिं नापं च्वना दीगु जुल ।

खुदैया कैदय् लाःम्ह वित्तधर "हृदय", भिनिदैया कैदय् लाःम्ह सिद्धिचरण श्रेष्ठ व सर्वस्य नापं जन्मकैदय् लाःम्ह फत्तेबहादुर सिंह - स्वमहसिया प्रेरणां राजनैतिक व सामाजिक क्षेत्रं दुने लाःवपिं कवि प्रतिभा दुपिं, धर्मरत्न "यमि", केदारमान 'व्यथित' व हरिकृष्ण श्रेष्ठ - "भोक्ष्में" पिंत च्वयेगु ज्याय् ग्वाकावं यंकल, थुकीया फलस्वरूप वय्कपिंत थःथगु कृतित हे तयार याके व्यूगु जुल ।

वि.सं. २००२ सालया आश्विन पूर्णिमा (१५ अलाष्व १०६५
कम्पिकारी वित्तधर "हृदय" —————— ९

ने.सं.) कुनू टंकप्रसाद आचार्य, रामहरि शर्मा, घूडाप्रसाद उपाध्याय, बद्रगमन सिंह बद्रेत व गोविन्द प्रसाद उपाध्याय जाहेक मैरिं सकल राजवन्दीपिं प्रधानमन्त्री थी । युद्धशमशेर राजर्षि जूबनीगु उपलक्ष्य कथा: तोताहःगु जुल ।

कविदर वित्तधर 'हृदय' स्यादैया जेलयाना कालय् अविरल (अद्भूत) परिवर्त्म याना: "सुगत-सौरभ" महाकाव्य ज्ञना पिहांभगल, बद्रकल्प भगवान् बुद्धया जीवनी जुयाच्चांगु उगु "सुगत-सौरभ" महाकाव्यया प्रारम्भ (वैशाख, १९९८ वि.सं.) व परिसमाप्तिया इथुइ "हृदय-कथा" व "अन्तर-ध्यानि" नां या निगू कविता संग्रह सफू न तयार यानावीगु जुल । ध्यात्येषा कविदर वित्तधर 'हृदय' या विशेष कुराल है फतेवहाँउर सिंह, सिद्धिधरण ओष्ठ, केवारमान 'व्ययित', धर्मरत्न 'यमि' व हरिकृष्ण ओष्ठयात व्ययेगु ज्याय् छाइवा' प्रत्येकसित यःयःगु कृति तयार याके व्युगु वः अभ जेलं पिहाँ भाये धुङ्का: बद्रकपिनिगु कृति आपालं यम्ह है प्रकाशित याना व्युगु जुल ।

कविदर वित्तधर 'हृदय' जेलं पिहाँ भायाः निर्द-स्वदैं है जक यःव पाजुया भंकाःकथं तयातःगु "मानदास-वित्तधर" पसलय् च्वनाविल, लिपा वः स्यादैं तम्क जेलय् लाना सुं ज्या याये मफूगु व राजनीतिया मुद्दाय् लाये धुंकूम्ह जूगुलिं मथूरिं मनुखं पत्याः मयाहगुया नापं विशेष याना: अज्याःगु ग्यानापुगु सरकारं हान छु याइ, छु मयाइ धाये मफूगुलिं पाजु मानदासया इच्छाकथं पसः छुतय् यायेगु कोछिना: वि.सं. २००५ सालया आषाढ द गते (ज्याःपुनिः, ने.सं. १०६८) निसें मानदास व वित्तधर या थासय् "मानदास व सुगतदास" (बी व काय)

या नामं पसःतोता भागु जुल ।

थुकि' स्वलालिपा कवित्वर वित्तधर 'हृदय' जु थम्ह' पसल
इनाहयागु साइकल आदि भियाः खाःबःगु भिर्भुसः खां ज्ञनाः
थःगु प्रमुख जेलकृति "सुगत-सीरभ" महाकाव्य छापय् याके धकाः
ने.स. १०६८ या घटस्थापना (१८ आश्विन २००५) कुन्तु कलकत्ता
वनेया नितिं छें पिहाँ भाःगु जुल ।

लुमके बहःजू वि.स. २००१ सालया आषण १५ गते नैपाःया
राणा सरकार (श्री ३ युद्धशम्बोरया ई:) नैपालय् कुद धर्म प्रधार-प्रसार
याया' वयाच्चपि द म्ह स्थविरवादी भिक्षु आमणेरपित देस' पित्युण
खः । वसपोलपित नैपालय् हान' दुत कायेगुया नितिं श्रीलकाय् कुद-धर्म
अध्ययन यानाः ल्याहाँ विज्ञानाः नैपालय् अबलय् हे प्रतिष्ठित जुया
विज्ञाय् धुक्कूह भिक्षु अमृतानन्द (वि.स. १९७५-२०४७) थःहे श्रीलकाय्
च्यंक विज्ञानाः थः अवनावयागु थाय् बिजिराराम विहारया छम्ह प्रमुख
भिक्षु नारद महास्थविर (सन् १८९८-१९८३) या नेतृत्वय् न्याम्ह
(मैपिं प्यम्ह भिक्षु प्रियवर्णी, भिक्षु अमृतानन्द, डा.रत्नसूर्य व प्रो.
आर्यपाल) सिया छगू बौद्ध शिष्टमण्डल नैपालय् अवनाहःगु खः ।

वसपोलपिसं अबलय् न्हम्ह प्रधानमन्त्री श्री ३ पद्मशम्बोर
(शासनकाल, सन् १९४५-४८) नापं पितिनातःपि भिक्षुपि दुकायेगु
आनन्दकुटी विहारय् श्रीलंका चैत्य दय्केगु बौद्धधर्मसम्बन्धि थी थी
खैया नापं नैपालभाषायात नं स्थानीय व सांस्कृतिक भाषा जूगुलि छुं
सुविद्या बीमाः धैगु खैं नं पिकया विज्ञागुलिं लोकप्रिय जुइगु प्रबल
इच्छा दुम्ह प्रधानमन्त्री श्री ३ पद्मशम्बोरं उदार नीति कयाः भंसार व
कपिकेशारी वित्तधर 'हृदय' —————— ५

पोष्ट अफिसं पमातःगु नेपालभाषाया अनेक सफू लित थीं, राजनीतिक बाहेकया महायागुर्न सफू नेपालय् हे छापय् याये ज्युन् स्वीकृति व्युगु जुल ।

वि.सं. २००३ सालया कार्तिक १९ गते निसें समिति अद्भाय नेपालभाषाया सफू नं पात यायेगु छागू विभाग बायेका व्युसेलिं नेपालभाषाया उत्साहित व्यभिचित्त द्वारा द्वारा नेपालभाषा प्रकाशन समितिइ सफू पात पाके यांकस । उकी कविवर वित्तधर 'हृषय' नं सुलझ थःगु प्यंगू सफू (भी मधा, हृषय कथा, गीतम चुद व खुपु बाबाँचा) पात याकाः उगु हे साल (वि.सं. १०६७) थःगु हे बर्द उगु सफूत प्रकाशित याना दित ।

'बय्कल' थःगु भेमेगु सफू (स्वनामा, बभुवाहन, अन्तरध्वनि, नहु स्वां, सुगत-सौरभ आदि) नं पात यानाव हयाव्यंगु जुल । पासयाके धूंगु लिपाया पुण सफूत प्रकाशित यायेया निति बयकः कलकत्ताय भाया थीगु खः ।

तर, बयक कलकत्ताय ध्यंकाः सफूया छूं हे ज्या याये मलाःनि, बयकःया केहैं मोतिलकमी उपासिकां "अबुजु तच्चः तुलन्त वा ।" घकाः तार छुच्याः हःगु जुल ।

उकिं कविवर छें पिहाँ भाःगु निगू हप्ता हे मधुबं अबुमह तच्चः ज्युलिं ३० आरिवन २००५ कुन्तु येय् ध्यंकभाल । अबुमह कुछिष्य् (वि.सं. १०६८) कुन्तुनिसें आधाकसिं गायाः नंवाय भफय् धुंकगु जुयाव्यन । भिक्षुपिं विज्याकाः परित्राणपाठ नं याकाव्यंगु जुल ।

कन्हय् कुन्तु १४ कौलाव्य १०६८ अर्थात् ३१ आरिवन

२००५ कुन्तु निनाय् भिक्षुपिणि परिश्राण पाठ जक याये सिधयकल
अबुम्ह इव्यधर तुसाधरं शास्तरपं हे सदाया निरिं भिक्षा तिसिनाछ्वःगु
जुल । दुसि शास्तरपं जीवन परित्याग याःपि अम्ह नवसे मखनानि
धक्काः परिश्राण पाठयाःविज्ञाम्ह भिक्षु कर्मशीलं (सिपा संघमहानायक
भिक्षु प्रश्नानन्द महास्थविर) जक मत्तु पाषुम्ह (पुत्रमृत्सं च्वना च्वम्ह)
मानवात नं धाःगु जुया च्वन ।

अबुम्ह मदयेकाः कविचर वित्तधर 'हृष्ट' सत्यातक च्वना:
सिपाया सत्यव्यं (जलदान) हे मदसें अबुजुया दक्षिलायात "सुगत-सौरभ"
महाकाव्य छाप्य याये सिधयेकेया निरिं २९ मार्ग २००५ कुन्तु
कसकत्ता भायादिल । "सुगत-सौरभ" महाकाव्यया छापाह ज्या ने.सं.
१०६९ या त्वांया पुनिं (वु.सं. २४९३) यात क्वचायेकूण
जुल ।

कविचर प्रकाशित जुड्हांगु धःगु महाकाव्य हूँ प्रति च्वना: उगु
तास (वि.सं. २००६) या वैशाला पूर्णिमाया निरिं कालिम्पोङ्ग भायादिल ।
कालिम्पोङ्गय् विज्ञानाच्चपि सकलभिकुपिंत छगू छगू प्रति लः लहानादिल ।
अबसय् भारतया महापण्डित राहुल सौकृत्यायन नं "शब्दवीरा" छगू
तयार यायेया निरिं पासापिं (गुहालि याइपि) च्वना कालिम्पोङ्गय् हे
च्वांच्वनादीगु चः । वयक्तःयात नं छगू प्रति लः लहानादिल नापं
"सुमिनी" सर्ग छगू नं च्वना: न्यंका दीगु जुल । अबसय् राहुलजी
धयादिगु जुया च्वन -

"आम 'सुमिनी' सर्ग'ला जिनं सकंता थुउये च्वां"

मथीगु नं गये, छखे थुगु सर्गय् आपालं संस्कृत शब्द दु, मेखे
कमिकेली विचर 'हृष्ट'

महापणिष्ठत रात्रुल सांकृत्यायन दैं दैं मयाक न्हासाय् नेवात नापं हवना
अने धुंकूम्ह अर्थात् तिष्ठतय् अप्यो याना नेवात नापं हैमद्वेम याना
अना दीधुम्ह खः ।

लुमंके बहःजू कविवर “सुगत-सीरभ” महाकाव्य पं. निष्ठानन्द
बज्जाधार्य (ने.सं. १७८-१०५५) या ‘ललित-विस्तर’ सफू अनातःगु
सुमन्ति व लिपा जेलय् प्राप्त जूगु महापणिष्ठत रात्रुल सांकृत्यायनया है
“बुद्ध-चर्या” ना या बुद्ध जीवनी व उपवेश ग्रन्थ यक्को है तिवः जूबंगु
खः । एवं खौं वयकलं कालिम्पोङ्गय् रात्रुल सांकृत्यायनया न्हयःने है
उल्लेख याना दीगु खः ।

महाकवि वित्तधर ‘हृष्टय’ युगु निकोगु पटकया कालिम्पोङ्ग
यानाया इलय् वार्जिलिङ्ग, गान्टोक, धुम्पहाड आदि थासय् नं थाहिलाः
ने.सं. १०६९ या गुलापाखे नेपाः व्यंकः भनागु खः ।

धात्ये, वय्कलं ने.सं. १०६९ कीलाष्य १४-अबुया दकिला
कुन्तु, कुलाधार अनुसार पिण्डवान विया: “सुगत-सीरभ” महाकाव्यस
बीयात समर्पण यानातःगु छपू कविता अना: कोलहाय् यिइकाः गुरुजुयात
लःन्हानाः मन शान्त यानादीगु जुयाच्चन ।

लुमंके बहःजू, “सुगत-सीरभ” महाकाव्य कविवर वित्तधर
‘हृष्टय’ जुं थः वी दुनिवलय् है पुकीया हस्तलिखित पाण्डुलिपियात
आनन्दकुटी विहारय् नेपालय् भिक्षुपिंत दुकायेत विज्या:मह भिक्षु नारद
महास्थविरया न्हयःने बसपौलका है बज्जन कया: द्वहलपि धुंकूगु खः । व
दिं खः-७ तछलाष्य १०६६ ने.सं. अर्थात् १० जेष्ठ २००३ वि.सं. ।

कविवर वित्तधर ‘हृष्टय’ -वि.सं. २००६ सालया गुलाया

महिनाय् नेपालय् व्यने धुङ्का बद्धकः या कलाकरताया चीनाबजार स्ट्रॉटस
च्छंगु “जेनरल प्रिमिटिव चर्स लिमिटेड” य छापाई ज्ञु “सुगत-सीरभ”
नाप इवागा, अन्तरध्वनि, बधुपाहन, न्दूगु स्वाँ सफूत धराधर व्यक्तः
बःगु जुल । पुकिं लिपा बद्धकलं थः जेलया पासापि सिद्धिवरण शेष व
हरिकृष्ण शेषया “सीस्वाँ” व “छावि” कविता संग्रह न सम्पादन
याना थम्ह है प्रकाशित याना व्यूगु जुल ।

पुकिं विष्णुलिपा नेपालय् जुल व जनता मिलय् जुया:
राणाशासन क्वथले (प्रजातन्त्र हःगु) च्छंगु जुल । अलैला मैपिनि सरह
कविवरया न जुजु निभुजनवा दर्तान याना बःगु इच्छा वौ छकः प्लकेनु
तातुला: १२ फागुन २००७ वि.सं. कुनू नाप लायेगु हः कवा दीगु
जुल । उकुन्तु बद्धकलं थम्ह प्रकाशित याये धुङ्कु पुकुं सफू छगु-छगु
न ज्वना भकःगु वः ।

बद्धकलं जुजु निभुजनसमक्ष अब्जय् (वि.सं. १९९७ सालय)
थः विशेष याना: “पथ निकुम्भा” व “हृषय बुसुम” सफूया कारण
जेलय् लाःगु, शिक्षा विभाग नेपाली भाषाया निति सञ्चालन वा खर्च
याना च्छंसाँ नेपालभाषाया निति यहु सहायता मिहिउ, सेवकपिसं
थःपिनि है सफू पिकाये पाकुया च्छंपुलि नेपालभाषाया संस्था छान्नु
- घायके त्यनागु व नेपालया मेमेगु भाषायातन सहायता विया मातृभाषा
शिक्षा विहिके दःसा याकन्ह है जनता शिक्षित जुङु आदि व थःगु है
मातृभाषाँ जुजु समक्ष विनित यानादीगु वः ।

धात्यें प्रजातन्त्र स्थापनाया निगु हप्तालिपा १० सिल्लागा
१०७१ ने.सं. वा २० फागुन २००७ वि.सं. कुनू क्षेत्रपाटिह तारालीर
करिकोली निर्वाचन ‘हृषय’ —————— ९

सिंह साहुया छेय् हेडमास्टर सोकमानसिंह (ने.सं. १०९६-११०१) या सभापतित्वय् छागू सभा अवांगु जुल, गुकी अनेक छालफल याये थुँका:- “नेपालभाषा परिषद्” नाम छागू संस्था दयेकेगु निर्णय यात । उकीया निति १८ मह सिंगू छागू अस्थायी कार्यसमिति न उकुन्हु हे गठन जुल ।

१ घिल्सागा: १०७१ वा ११ ईत्र २००७ कुन्हु निसे “नेपालभाषा परिषद्” या विधिवत् ज्या सुरु जुल । नेपालभाषा परिषद् ने.सं. १०७२ या बसन्तनिसे ‘नेपाल’ नाया अतुपौ खुम्हसिंगु सम्पादकत्वय् प्रकाशन सुरु जुल । वयूकःपि युक्त खः- सिद्धिधरण अष्ट, ठाकुरलाल मानन्दर, हृदयधन्द्रिसिंह प्रधान, रत्नाध्वज जोशी, प्रेम बहादुर कंसाकार व चित्तधर ‘हृदय’ ।

नेपालभाषा परिषद्या निति लसताया खः खः- वीरगंजया ‘नेपाल राष्ट्रिय विद्यापीठ’या संधालक (विद्योष याना श्री जीवनेश्वर मिश्र) पिनि उदारतां नेपालभाषायात न ‘विद्’ निसे विद्यालंकार (एम.ए) तथकयात परिका व्यवस्था याना अवांगु जुल । युकीया निति पाठ्यक्रम तयार यायेगुया नापं परिकार्यीया न जम्मा यायेगु भासा ‘नेपालभाषा परिषद्’ यागु जुल ।

वि.सं. २००८ सालं न्हापां जूगु “साहित्यरत्न” (बी.ए. स्तर या) उपाधि परिका कविवरया प्रयत्नं प्यम्हसिन् अवांगु जुल । वयूकःपि प्यम्ह (पूर्णकाजी तामाकार, कैलाशराम अष्ट, कुम्जबहादुर सिंह व लक्ष्मीभक्त जोशी) तुं परिकाय् उत्तीर्ण न जुल ।

वि.सं. २०११ सालनिसे नेपाल सरकार न एस.एल.सी

परीक्षाय् नेपालभाषायात पूर्वीय (Oriental) भाषाया रूपय् स्वीकार यानाः थाय् व्यूगु जुल । अलेला 'नेपालभाषा परिषद्'या नापं कविवर चित्तधर 'हृदय' या छागू ज्याः अप्पो दत । वय्कलं शान्ति निकुञ्ज विद्वालय, कन्या मन्दिर हाइस्कूलय् नेपालभाषा ब्वकेगु यानादिल नापं मेपितं न थी थी हाइस्कूलय् नेपालभाषा ब्वकेगु अवसर वियादिल ।

नेपालसरकारं वि.सं. २०१८ सालनिसे बी.ए. परीक्षाय् न नेपालभाषा समिलित याःगु जुलसा लिपा क्रमशः एम.ए, पि.एच.डी. तकनं याकेगु प्रबन्ध याना हःगु जुल ।

वि.सं. २०१२ सालया जेष्ठ ४ गते (११ बछलागा: १०७५ ने.स.) कुन्हु "च्वसापासा" संस्था (स्थापना-ने.सं. १०७० या बैशाखपूर्णिमा, कलकत्ताया धर्मराजिक विहार, संस्थापकपिं - प्रेमबहादुर कंसाकार व मदनलोचनसिंह) पाखें महाकवि चित्तधर 'हृदय' या न्ययदै बुदिं भव्यरूपं जनसेवा सिनेमा भवनय् सम्पन्न याःगु जुल । थुगु बुदिं समारोह नेपाःया नाजाःम्ह प्याखं च्वमि (नाटककार) बालकृष्ण समया सभापतित्वय् सम्पन्न जूगु खः ।

थुकिं दच्छिलिपा ४ बछलाथ्व १०७६ ने.सं अर्थात् १५ जेष्ठ २०१३ वि.सं. कुन्हु "च्वसापासां" थःगु खुदं बुदिंया लसताय् येय् यटखा बहालय् प्रिन्सिपल भैरव बहादुर प्रधान (ने.सं. १०१९-१८) या सभापतित्वय् 'श्रेष्ठ सिरयाः' व उपाधि सहित मानपत्र प्रदान उत्सव जुल । थुकुन्ह श्री सत्यमोहन जोशीया 'जयप्रकाश' महाकाव्ययात श्रेष्ठ सिरपाःप्रदान याःगु जुल । थथेहे थुकुन्ह उपाधिसहित मानपत्र प्राप्तयानादीपिं नेपालभाषासाहित्यया अखण्ड सेवकपिं थुकथं खः -

कविकेशवी चित्तधर 'हृदय'

८

१) भाजु चित्तधर 'हृदय'	- साहित्य शिरोमणि
२) भाजु धर्मआदित्य धर्मचार्य	- भाषाजवाः
३) भाजु महाप्रज्ञा (एम.पी.प्रधान)	- साहित्य सुधा
४) भिक्षु धर्मालोक महास्थविर	- भाषाजवाः
५) भाजु फत्तेबहादुर सिंह	- भाषारत्न
६) भाजु सिद्धिचरण श्रेष्ठ	- कविरत्न

लसताया खँ खः- च्वसापासा संस्थापाखे “साहित्य शिरोमणि”

उपाधि कथाः लघ्छ लिपा हे २० आषाढ २०१३ वि.सं. कुन्हु कविवर चित्तधर 'हृदय' यात जुजु श्री ५ महेन्द्र थःगु जन्मदिंया अवसरर् राजदरबारय् ककटेल पार्टीया इलय् हे वय्कःयात “कविकेशरी” धयागु दर्जा वियाविज्याःगु खः नापं सरकारी तवरं हे भत्ता नं ।

थुकिं कन्हयकुन्हु (११ तछलागा १०७६ ने.सं.-२१ आषाढ २०१३ वि.सं.) हे ‘कविकेशरी’ जुयादिम्ह चित्तधर 'हृदय' नं अबलय्या शिक्षामन्त्री बालचन्द्र शर्माया नायकत्वय् १५ म्हसिया छगू सांस्कृतिक प्रतिनिधि मण्डलय् सामेल जुयादीगु खः । थुगु प्रतिनिधि मण्डलय् बालकृष्ण सम, धर्मराज थापा, दयारामभक्त माथेमा, काशीप्रसाद श्रीवास्तव, अंगुरवावा जोशी, तीर्थराज तुलाधर आदिपिं नं दुगु खः ।

४ जुलाई १९५६ ई कुन्हु यैं कलकत्ता ध्यंका अनं प्रस्थान जूगु थुगु सांस्कृतिक प्रतिनिधि मण्डल चीन ध्यंका: लघ्छिति पेकिङ्ग (चीन) या थी थी सांस्कृतिक महत्व दुगु थाय् बाय् अबलोकनया नापं चीनी गणतन्त्रया अध्यक्ष माओत्सेतुङ्ग (सन् १८९३-१९७६) व श्रीमती सनयातसेन नापं उच्च ओहोदायापिं आपालं चिनियातनापं सौहार्दतापूर्वक

भेटवार्ता यानाः ल्याहाँ वगु खः ।

थुगु सांस्कृतिक प्रतिनिधि मण्डल चीनं हङ्कङ्ग जुनाः ल्याहाँ वयाकथं बर्मा (म्यानमार) या थी थी स्तूप व विहारया नं अबलोकन यानाः १७ अगष्ट १९५६ वा २ भाद्र २०१३ कुन्हु कलकत्ता जुनाः येयं लिघ्यंगु जुल ।

चीनं ल्याहाँ भासानिसे कविवर चित्तधर 'हृदय' लच्छितकला उखे थुखे चीन सम्बन्धि न्वचु (प्रवचन) बिया जुझगुली हे लिमलाःगु जुल ।

कविवर चित्तधर 'हृदय' यात १३ फागुन २०१२ वि.सं. कुन्हुनिसे "धर्मोदय-सभा"या कार्यकारिणी समितिइ दुर्याकाः उपाध्यक्ष पद बिया तये धुंक्हगु खः । वय्कःयात १५ नवम्बर निसे २१ नवम्बर १९५६ वा ३० कार्तिक निसे ६ मार्ग २०१३ तक येयं सम्पन्न जुझगु विश्व बौद्ध भातृत्व संघया प्यक्वगु विश्व बौद्ध सम्मेलनया सांस्कृतिक उप-समितिया संयोजक नियुक्त यागु खः वहे अनुरूप वय्कलं उगु सम्मेलनय् भागकाः वइपि पाहां (प्रतिनिधि) तय्त क्यनेत थी थी सांस्कृतिक कार्यक्रमत तयार (रिहर्सल) यानातुं च्वंगु जुल । अबलय् ४२ गू राष्ट्रया बौद्ध प्रतिनिधिपिं नेपाःया सांस्कृतिक कार्यक्रम कथं क्यंगु प्याख्यं खः:- देवी प्याख्यं, कुम्ह प्याख्यं, महाकाली प्याख्यं आदि पुलांगु प्याख्यं व हरित तारा, सिद्धार्थ, महासत्त्व, अम्बपाली, शान्तिदूत, नागानन्द आदि आषुनिक नाटकत खः ।

अबलय् सांस्कृतिक उपसमिति पाखे निर्णय जूकथं आपालं अग्रेजी, हिन्दी, नेपाली व नेपालभाषाया सफूतनं प्रकाशित याःगु खः

कविकल्पी वित्तधर 'हृदय'

२३

नापं चतुर्थ विश्व बौद्ध सम्मेलनया अग्रेजी रिपोर्ट व नेपालभाषाया खुगू
नहयेगु कविता संग्रह कलकत्ताय् बनाः छाप्य् यायेगु नं कोछिउगु
जुल ।

धर्मोदय-सभां चतुर्थ विश्व बौद्धं सम्मलेन धुंकाः मेगु छगू
ज्याय् नं ल्हा तःगु जुल, व खः- गोटीहवाय् लुयावःगु अशोक स्तम्भया
संरक्षण यायेगु । थुकीया नितिं धर्मोदय सभाया छम्ह उपाध्यक्ष जुया
दीम्ह कविवर चित्तधर 'हृदय' या नेतृत्वय् श्री पूर्णकाजी ताम्राकार व
श्री भक्तकृष्ण उपासक (लिपा भिक्षु सुमंगल महास्थविर) स्वमहसिया
छगू प्रतिनिधि मण्डल २१ चैत्र २०१३ कुन्हु उखे वंगु खः ।

वयकःपिं हवाइजहाजं उखे भा:गु खः । वयकपिं लुम्बिनिइ
थ्यंकाः अन विज्याना च्वंह भिक्षु महानाम "कोविद" (वि.सं. १९७४ -
२०५२) यात ब्वनाः तौलिहवा भा:गु जुल । अनया बडाहाकिम
कुञ्जविहारसिंहयाथाय् व श्री मङ्गलमान वज्राचार्यया थाय् याना प्यन्हुति
पाहुना जुया: बडाहाकिमनाप मा:गु सरसल्लाह यानाः गोटीहवाय् च्वंगु
अशोकया शिलास्तम्भया सुरक्षायां आवश्यक प्रबन्ध यानाः सोहरतगढ
स्टेशन जुनाः गोरखपुर-कुशीनगरय् छको नं चाःत्यु भा:गु जुल ।

वयकःपिं कुशीनगरय् भिक्षु उ चन्द्रमणि महास्थविर (सन्
१८७६-१९७२) नाप लाये धुंका नौतनवा वया भिक्षु श्रीनिवास (सन्
१८९४-१९६८) याथाय् छचा च्वनाः भैरहवा-बुटवल-तानसेन-पोखरा
आदि थासय् थी थी धार्मिक, साहित्यिक, ज्याभक्तः यायां २०१४
सालया जेष्ठया न्हापांगु हप्ताय् यैय् थ्यंकः भा:गु जुल ।

ने.सं. १०७८ या सिल्लास कविवर चित्तधर 'हृदय' चतुर्थ

विश्व बौद्ध सम्मेलनया अग्रेजी रिपोर्ट नापं 'धर्मोदय-सभा' या सफूत छाप्य् यायेत कलकत्ता भाइदिल । कलकत्ताया थी थी प्रेसपाखे विश्व बौद्ध सम्मेलनया रिपोर्ट नापं मेमेगु सफू धराघर प्रकाशन जुनुं वल । 'धर्मोदय-ग्रन्थमाला' या रूप्य प्रकाशन जूगु उगु सफूत व सफूया च्वमित छकः नं म्हसीके :-

- १) दुधाः:- श्री भगवती प्रसाद श्रेष्ठ - धर्मोदय ग्रन्थमाला ५९
- २) मुख्यस्वामीः- नारायण देवी - धर्मोदय ग्रन्थमाला ६०
- ३) जिगु मेः- श्री रमापतिराज शर्मा - धर्मोदय ग्रन्थमाला ६१
- ४) पक्वः छयेः- श्री राम बहादुर कायष्ठ - धर्मोदय ग्रन्थमाला ६२
- ५) मोति-माः- मोतिलक्ष्मी उपासिका - धर्मोदय ग्रन्थमाला ६३
- ६) लःफूवैः- श्री माधवलाल कर्मचार्य - धर्मोदय ग्रन्थमाला ६४
- ७). तिमिलाः- श्री फणीन्द्ररत्न बज्राचार्य - धर्मोदय ग्रन्थमाला ६५

थुगु सफूतया नापं कविवर थःगु 'थायभु' बाखैं पुचः व 'देग' कवितासंश्व ह नं अग्रेजी अनुवाद सहित सिध्येकादिल । थुकीया नापं २१ म्ह कविपिणिगु २८ पू कविता अग्रेजी अनुवाद सहित तया 'नःलि' कविताया रूप्य "नेपालभाषा परिषद्" या नामं प्रकाशित यानादिल । कविवर चित्तघर 'हृदय' जुं थुपिं फुककं सफू नेपालय् चलान यानाः छवया हयादिल । वय्क कलकत्ताय् छुं महिना अप्योच्वना ससःकिजापिनि ज्योति ब्रदर्स (मणिहर्षज्योति, रत्नज्योति, ज्ञानज्योति व देवज्योति कंसाकार) भिलाइ प्रोजेक्टस छकः भायाः वि.सं. २०१५ सालया मोहनि नह्यः (२६ आश्विन २०१५ कुन्तु) नेपालयकः भागु जुल ।

लुमके बहःजू, थुगु पटकया कलकत्ता निवासकाल (१४ फागुन

कविकल्पी लित्तर 'हृदय'

४४

२०१४-२६ आश्विन २०१५) या दुने कविवरं विश्व बौद्ध सम्मेलनया सचित्र अग्रेजी रिपोर्ट व मेगु नेपालभाषाया सफूतजक प्रकाशित याना दीगु मखु “ज्योति ब्रदर्स” या कर्मचारीपिंत तकं छपूचः यानाः “कलकत्ता नेपालभाषा साहित्य गोष्ठी” नाम छगु संस्था तकं स्थापना यानादीगु दु ।

ध्वहे गोष्ठीपाखें सन् १९५८ या जून महिनाय् चीन भायेत कलकत्ता ध्यंकः भाःम्ह महापण्डित राहुल सांकृत्यायनयात बेला(बिदाई) बिङ्गु ज्यानं यायेगु अवसर प्राप्त जुगु खः । वसपोलयात १५ जून १९५८ कुन्हु बहनि दमदम हवाइग्राउण्डतक तःवनेगु अवसर न गोष्ठीया दुजःपिंत प्राप्त जुगु खः ।

ध्वहे ‘कलकत्ता नेपालभाषा साहित्य गोष्ठी’ पाखें विशेषतः चित्तधर ‘हृदय’ याहे प्रयासं स्वगु कृति पिहावःगु न भीसं स्यूगु खं खः; व थुकथं खः -

- १) धर्मादित्य धर्मचार्य व नेपालभाषा व ध्वया साहित्य
- २) ‘सिद्धिदास’ थःगु मिखाय् व शिवविलासया बाखँ
- ३) शुक रंभा संवाद व रंभा-शुक सम्बाद ।

कविवर नेपाः भायाः मोहनि व स्वन्ति हने धुंकाः हानं फागुन महिनाय् कलकत्तायन्तु भायाः दिल । वय्कःया जहान् ज्ञानप्रभा दमया ल्वगि जुया च्वंगुलिं कलकत्ताय् किजापिंथाय् च्वनाः उपचार न याना च्वंगु खः । कविवर कलकत्ताय् ध्यंकाः प्यन्हु न्यान्हु लिपां निसे हे सफू छापय् याकेगु ज्या सुरु यानादिल । थुबलय् वयकलं श्री काशीलाल दलीया ‘निबन्ध परिचय’ या निगूगु संस्करण व

गिरिजाप्रसाद जोशीया 'पालि छवाँय्' कविता संग्रह प्रकाशनया ज्या
ज्वनाः भागु खः ।

वि.सं. २०१६ सालया बैशाखपूर्णिमा (बु.सं. २५०३- ने.सं.
१०७९) कुन्ह कलकत्ताया धर्माङ्गुर विहारय् सम्पन्न जूगु 'बैशाख-
महोत्सव' कविवर चित्तधर 'हृदय'या सभापतित्वय् सम्पन्न जूगु खः ।
वय्कःयात "बौद्ध धर्माङ्गुर सभा" (स्थापना-सन् १८९२) पाखे तःन्हु
न्हयः हे थुकीया नितिं पत्र वःगु खः । बौद्ध-धर्मया वारय् दुगु वय्कःया
शिक्षायात कदर यानाः हे धर्माङ्गुर विहारयाम्ह भन्तेनं वसपोलयात
सभापतित्वया निमन्त्रणा यानाः स्वीकृति कयायंकूगु खः ।

बैशाख-पूर्णिमा धुकाःछगू हप्तालिपा कविवर चित्तधर 'हृदय'
थः जहान ज्ञानप्रभानापं मणिहर्षज्योतिया परिवारपिं नं ब्वना:
दक्षिणभारतया यात्राया नितिं पिहाँ भाल । दक्षिणभारतया बैंगलोर,
मद्रास आदि थी थी थासय् चाहिलाः सन् १९५९ या जुलाईया न्हापांगु
हप्ताय् पूना व बम्बईया अनेक स्वयेबहःगु थायूत स्वयाः लत्याया
भ्रमण क्वचायेकाः १० जुलाई १९५९ ई. कुन्ह कलकत्ताय् तुं ध्यंकः
भाल ।

थुगुसी न थः जहान ज्ञानप्रभायात कलकत्तायसं (आरामया
नितिं) तोताः कविवर ससःकिजाम्ह मणिहर्षज्योति कंसाकार, ससःकेहेम्ह
लक्ष्मीप्रभानापं मेपि भौपिं, भिंचापि ब्वनाः वि.सं. २०१६ सालया
मोहनियात नेपालय् ध्यंक भाल ।

अफशोचया खँ, थुकिं प्यलालिपा दमया हे ल्वचं कलकत्ताय्
स्वंचनादीम्ह कविवरया जहान् ज्ञानप्रभा तुलाधर ११ सिल्लागाः
कविकेन्द्री विच्चर 'इय'

१०८० ने.सं. कुन्हु मंत । वय्कःया दाँहसंकार कलकत्ताय् हे यानाः
कविवर नेपा: ल्याहौं भाल ।

कविवर चित्तधर 'हृदय' थः जहान ज्ञानप्रभाया लुमन्तिइ निगू
सफू प्रकाशित यानादिल, व खः फणीन्द्ररत्न वज्राचार्यया 'स्वाँ-सिन्ह'
निबन्ध संग्रह व भगवतीप्रसाद श्रेष्ठया "नेपालभाषा-सामान्य ज्ञान"
थथेहे थः जहानया निदैं तिथिया लुमन्तिस कविवरं 'ध्व नं जिमि वैत'
कविता संग्रह प्रकाशित यानादिल । थुगु कवितासंग्रह करुणरस भरि
पूर्णगु शोककाव्य खः ।

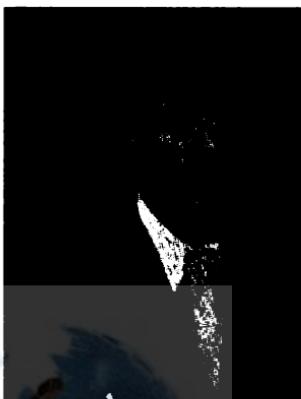
कविवरया जहान् ज्ञानप्रभा मदुसेलिं वय्कया जीवन छागू
कथं शून्य हे जुल । वय्कपिनि काय् म्हयाय् नं दुगु मखु, यदिं सुं छें
बाँकी दुनिसा सिर्फ केहेम्ह मोतिलक्ष्मी छम्ह हे जक । कविवर
चित्तधर 'हृदय' या केहें मोतिलक्ष्मी माँ समान व्यवहार दुम्ह साथ
दुगुलिं जहानम्ह ज्ञानप्रभा मदुसानिसें वय्कया साहित्यिक ज्याया मूल
आधार हे वहे केहेम्ह (मोतिलक्ष्मी उपासिका) जुल । मोतिलक्ष्मी
उपासिका दाजुया हे प्रेरणां छम्ह सफल निबन्धकार नं जुयादी धुंकूम्ह
जुल । थौं वय्कःया थःगु हे नं आपालं कृति भीसं खना च्वना । छकः
लुमंके - मोतिमाः (निबन्ध पुचः), संघ (प्रबन्ध पुचः), उत्पल्लवर्णा
(जातक बाखौं), चखुचिया सर्बय् (कविता पुचः), अले धौबजि
(निबन्ध, संस्मरण, भाषानुवाद व खैल्हावल्हा सकतां दुगु) आदि ।

कविवर चित्तधर 'हृदय' ने.सं. १०८०-९० (छागू दशक) या
दुने छुं छुं चित्रत नं च्वयेगु नापं निगू स्वंगू विशेष कृतित नं च्वयाः
प्रकाशनया ज्या नं पूंवका दीगु दु । उगु कृतित खः- महाचीने नेपाल
—

कविकेशवी चित्तधर 'हृदय'

द्वयगणि महास्थविर, द्वयधर तुलाधर
ज्योतिलक्ष्मी व केशरीलक्ष्मी

चित्तधर उपासक
(ने.सं. १०२६-११०२)

ज्ञानप्रभा उपासिका
(ने.सं. १०२८-८०)

मोतिलक्ष्मी उपासिका
(ने.सं. १०२९-१११७)

संस्कृति (चीनय् साँस्कृतिक प्रतिनिधि मण्डलय् सम्मेल जुया: चाःहिता वःगुया वर्णन)-ने.सं. १०८४, मिं मनः पौ (थः ल्हासा मध्यसां ल्हासा वना वःपि पासापि, दाजु किजापि व नाताकुटुम्बपिनिपादें न्यने कने यानाः यात्रा वर्णनकथं च्यादीगु छगू तःहाकःगू बाख्वं सफू)- ने.सं. १०८८, अले 'डायरी' (बाख्वं पुचः)- ने.सं. १०९०। शुगु 'डायरी' वयक्या अन्तिम बाख्वं सफू नं खः ।

युक्यं थः जहान् मदयेका नं थःगु हे पहलं साहित्यिक ज्या यानावं वया च्वनादीम्ह कविवर चित्तधर 'हृदय' ७ कौलागा १०९१ ने.सं. वा २४ आश्विन २०२८ वि.सं. कुन्हु कन्यामन्दिर हाईस्कुलया हेडमास्टर पासाम्ह केदारनाथ न्यौपाने (ब्रम्हु जुयाःनं नेपालभाषा साहित्यस लगय् जुयादीम्ह नेपालभाषा परिषद्या छम्ह सदस्य न) मदुगु शोकसभाय् न्वचू बिया च्वनादीम्ह वयकः आकाभाकां अचेत अवस्थाय् लाःवन, वयकःयात तुरुन्त वीर अस्पतालय् यंकल, पक्षाधात जुगु जुल, वयकःलं जःपा ल्हातुतिं छुं याये मफइगु स्थिति व्यन ।

वयकःया थी थी कथं उपचार जुयांध्वन । लिपा घिनिया चिकित्सकत व विशेषयानाः केहेम्ह मोतिलक्ष्मीया अतूत सेवा सुशुष्ठां बोलित्यामजिइ धुकूम्ह, दनाजुइ मफये धुकूम्ह दाजुम्ह चित्तधरं जःपागु ल्हातुति छुं याये मफूसां देपागु ल्हाःतुतिं ज्या काये फयेकूगु जुल नापं अस्पष्ट बोलि नं स्पष्ट जुजुं वल । लिपा ला थी थी थासय् जुइगु सभा सम्मेलनय नं व्यति काःवने फूगु जुल ।

ध्वहे क्रमय् १ आषाढ २०३१ वि.सं. (ने.सं. १०९४) कुन्हु वयकः कविकेशरी चित्तधर 'हृदय' या प्रमुख आतिथ्य "अखिल नेपाल कविकेशरी चित्तधर 'हृदय'"

भिक्षु महासंघ पाखें दैँय् दसं न्यायेका वया च्वंगु “नेपाल बौद्ध परियति शिक्षा” या बु.सं. २५१७ या परीक्षाय् उत्तीर्ण जूपि॑ं परीक्षार्थीपिंत सिरपा॒ लः ल्हायेगु॑ समारोह यलय् श्री सुमंगल विहारय् सम्पन्न जूगु खः । अबलय् थुगु॑ पत्तिया च्वमि॑ दक्कय् न्हापां वय्कःया दर्शन यायेखंग॑ नापं वय्कः या ल्हाति॑ पुरस्कार कायेगु अवसर पावय् जूगु खः । घवहे वयकया अन्तिम दर्शन नं जुल ।

कविकेशरी चित्तधर ‘हृदय’ ने.सं. १०९१-११०१ (छागू दशक) तकया दुने नं विशेष कृतित प्रकाशित याना दीगु दु, उगु कृतित थुकथं ख- न्हापांगु॑ ‘नेपालभाषा साहित्यया जातः’ । ने.सं. १०९१ स प्रकाशित जूगु थुगु कृति विश्वविद्यालयय् नेपालभाषा कया ब्वनीपिं विद्यार्थीपिनि निति॑ अत्यावश्यकगू॑ खः । ने.सं. १०९२ स न्हापा प्रकाशित जुया च्वंगु थःगु निबन्ध, भाषण आदिया संकलनयात “नेपाल-संस्कृति” नामं व ने.सं. १०९४ स नेपालभाषा साहित्यया पुलापिं साहित्यकारपिं म्हसीका बीगुया रूपय् “भीगु साहित्यया तंसा” पिकया दीगु खः । लुमके बहः जू॑ वय्कःया न्हापांगु॑ “भीगु साहित्य” सफू॑ ने.सं. १०९४ स प्रकाशित जूगु खः ।

थुकथं कविकेशरी-चित्तधर ‘हृदय’ थःगु सम्पूर्ण जीवन थःगु मां-भाय्-नेपालभाषा साहित्यया उत्थान व समुन्नत (प्रतिष्ठित) यायेया निति॑ थःगु धन-द्रव्य, अभ्न मिसाया तिसा समेत मिया॑ नं नेपालभाषा साहित्यया धुकू॑ जायेके कथं अनेक विद्या (काव्य, खण्डकाव्य, महाकाव्य, बाखं, निबन्ध, भाषा साहित्यया इतिहास आदि) या कृतित च्वयाः धराधर प्रकाशित याना वं च्वनादिल । वय्कलं थःगु मेमेगु॑ पैतृक वा

कविकेशरी चित्तधर ‘हृदय’

पूर्खोंली सम्पत्तितकं नं 'स्वयम्भू विकास मण्डल', 'नेपालभाषा परि षद्' व 'नेपालभाषा मंकाः खलः' यात प्रदान यानादिल ।

स्वयम्भू विकास मण्डलयात ने.सं. १०९० व १०९६ स निगृ पटक यानाः अनेक देव-देवीया मूर्ति, पौभाः, ल्हातं च्वयातःगु ग्रन्थ व अन्य सरसामान १२७ गू वस्तु प्रदान यानादीगु दु । थथे हे 'नेपालभाषा परिषद्'यात थःगु छँया मातं तलाया स्वक्वः कोथा, देव-देवतापिनि चित्र, जेतया पासा चन्द्रमान मास्के च्वयादीगु अनेक चित्र, नेपालभाषाया ल्हातं च्वयातःगु ७५ गू सफूत् व प्रेसं पिहावःगु ५२१ सफूत्-गुगु नेपाली, हिन्दी, बंगाली, अग्रेजी, तिब्बती व चीनीभाषाया सफूत् खः । थुगु सफूत् तयातःगु दराज समेत 'नेपालभाषा परिषद्'यात प्रदान याःगु जुल । ने.सं. ११०२ स कविवर चित्तधर 'हृदय'जुं नेपालभाषा मंकाः खलःयात थःगु बिज्यासः ल्यूने ससुख्वाल च्वंगु १० आना जगगा नं प्रदान यानादिल । थुकथं कविवर चित्तधर 'हृदय'जुं थःगु सारा जीवन जक मखु, सारा सम्पत्ति हे नं नेपालभाषा साहित्यया रुयःया नितिं समर्पण यानादिल ।

नेपाल संस्कृतिया मर्मज्ञ, नेपाल-चीन मैत्रीया छम्ह महान् समर्थक, साहित्यिक महारथी, साहित्य शिरोमणि, कविकेशरी-चित्तधर 'हृदय' ने.सं. ११०२ या तछलागा ३ वा वि.सं. २०३९ सालया जेठ २६ गते बुधबार कुन्हु नेपालभाषा परिषद्या पदाधिकारीपिं नापं परि षद्या हे सम्बन्धि खँ ल्हाना च्वं च्वं हे आकाभाकां हृदय-गति बन्द जुयाः आकस्मिक निधन जुल । वय्कःया निधनं नेपालभाषा साहित्यस अपूर्णनीय क्षति जूगु जुल ।

कविकेशरी चित्तधर 'हृदय' —————— ३

वय्कःया सीम्हयात ४ तछलागा ११०२ कुन्हु निनय् अपार
जनसमूह ल्यू ल्यू तयाः कर्णदीप (करवीर मशान) य् यंकूगु जुल ।
वय्कःया सीम्हय् मी तयाः छु घौ लिपा हे नीगूगु शदीयाम्ह नेपाःया
छम्ह सपूत जुयादीम्ह नेपालभाषा साहित्यया प्यंगः थां लिपाया छगः
मुख्यगु थां जुयादीम्ह कविकेशरी-चित्तधर 'हृदय' या भौतिक देह
खने मदया वंगु जुल ।

वयकः मदये ध्रुकाः छगु दशकलिपा नेपाल सरकारया हुलाक
सेवा विभाग "Nepal Philatelic Bureau" पाखें वय्कः
(नेपालभाषायाम्ह) या नापं मेपिं स्वम्ह साहित्यकार (संस्कूत, मैथिली
ब किराँत) पिं नापं तया छगु कवि टिकटमाला (Poet Series) १६
पैष २०४९ कुन्हु पिकःगु जुल, गुकी वय्कःया सम्बन्धय् थुकथं
उल्लेख यानाः तःगु जुल -

"नेवारी भाषा र साहित्यका प्रसिद्ध कवि चित्तधर 'हृदय' को
जन्म सम्बत् १९६३ साल जेठ महिनामा काठमाडौंमा भएको थियो ।
उनका तीन दर्जन जति प्रकाशित पुस्तकहरू, असंख्य फुटकर लेख
रचनाहरू र अनेकौं अप्रकाशित रचनाहरूले नेवारीभाषा र साहित्यलाई
उच्चतामा पुन्याउन ढूलो योगदान दिएका छन् । सरलता, सरसता र
माधुर्य उनका रचनामा पाइने विशिष्ट गुण हुन् । उनी नेपालभाषा परि
षद्का संस्थापक सदस्य, अध्यक्ष, एवं संरक्षक थिए । भाषा र साहित्य
प्रति उनले गरेको योगदानको कदर स्वरूप सम्बत् २०१३ सालमा
उनलाई "कविकेशरी" उपाधि प्रदान गरिएको थियो ।"

कविकेश्वरी वित्तधर “हृदय” या प्रकाशित सफू

काव्यः-

- १) पश्च निकुञ्ज - ने.सं. १०५३
- २) हृदय-कुसुम - ने.सं. १०५३
- ३) गौतम बुद्ध - ने.सं. १०६७
- ४) हृदय-कथा - ने.सं. १०६७
- ५) अन्तर-ध्वनि - ने.सं. १०६९
- ६) नूगु स्वां - ने.सं. १०६९
- ७) याकःमिया चा - ने.सं. १०७०
- ८) मञ्जुश्रीयात ‘नेपाल’या बुख्त - ने.सं. १०७६
- ९) चीन लुमनाः - ने.सं. १०७७
- १०) देगः (अंग्रेजी नं दुगु) - ने.सं. १०७९

खण्डकाव्यः-

- १) वध्रुवाहन - ने.सं. १०६९

महाकाव्य :-

- १) सुगत-सौरभ - ने.सं. १०६९

म्यः:-

- १) क्षुं म्ये - ने.सं. १०९३

बाखः-

- १) खुपु बाखचा - ने.सं. १०६७

- २) थायभु - ने.सं. १०७८

- ३) डायरी - ने.सं. १०९०

ताहाः बाखः:-

- १) मिं मनः पौ - ने.सं. १०८८

आत साहित्यः-

- १) भजी मचा - ने.सं. १०६८

कविकेश्वरी वित्तधर “हृदय”

२) भी मचा (निगूण) - ने.सं. १०७०

एकांकी सहित:- १) इवनागा - ने.सं. १०६८

भाषा सम्बन्धी:- १) नेपालभाषा गय् च्वयेगु - ने.सं. १०७२

साहित्यया इतिहास:- १) भीगु साहित्य - ने.सं. १०७४

२) भीगु साहित्यया ताँसा - ने.सं. १०९४

निबन्ध:-

१) नेपाल संस्कृति - ने.सं. १०९२

२) नेपाल संगीत (अग्रेजी) - ने.सं. १०७७

अमण:-

१) महाचीने नेपाल-संस्कृति - ने.सं. १०८४

अनूदित:-

१) स्वपू सूत्र (स्वन्हय् छन्ह) - ने.सं. १०७८

धार्मिक:-

१) बुद्धवचनामृत व नेपालया बौद्ध दृष्टिकोण -

ने.सं. १०८१

सम्पादन:-

१) योग-सुधा - ने.सं. १०७१

२) नेपालभाषा अन्त्याक्षरी - ने.सं. १०७९

३) धर्मादित्य धर्मचार्य व नेपालभाषा व ध्वया साहित्य
- ने.सं. १०८४

४) 'सिद्धिदास' थःगु मिखाय् वं शिव विलासया बाख्य
- ने.सं. १०८७

५) नेपालभाषा साहित्यया जातः - ने.सं. १०९१

लिधंशा

१) चित्तधर “हृदय” लुमन्ति त्याः

- ‘नेपाल’ ऋतुपौ

दँ- ३२, त्याः- ५-६ (हेमल्ल-शिशिर)

(ने.सं. ११०४-दि.सं. २०४०)

२) चित्तधर ‘हृदय’ या जिन्मु ज्ञातः समावेश फुककं ‘नेपाल’

ऋतुपौ

दँ- ३६, त्यं त्याः ४४ निसें दँ- ४५, त्याः ८५

(ने.सं. ११०७/८ शरद -ने.सं. १११७ शिशिर)

३) चित्तधर “हृदय”या थी थी प्रकाशित सफूत

पौ ३६या त्यां.....

‘सुगत-सौरभ’य् ‘बोधि प्राप्ति’ लिपानिसेयागु सर्गय् बुद्यात
जिं त्रिपटकादि बौद्ध ग्रन्थनाप संगु बःछि हे नं पाकाः वर्णन यानागु
मदु। याये नं मज्यू।.....”

❖ ❖ ❖

- भाजु सुवर्णमान तुलाधरनापं खँल्हाबँल्हाया प्रसंगय्
(नेपाल ऋतुपौ, दँ-३२, त्याः-५-६)

“सुगत-सीरग” गहाकाव्य द्वया दिगु प्रसंगम्

कविकेशरी पितृधर ‘बुद्ध’ ज्ञु धया की -

“जि जन्मजात बौद्ध खः । उकिं जिके बुद्ध-धर्म व शाक्यमुनि
बुद्धप्रति शद्वा वनीगुला धाये माःगु हे मखु । जि मधा हे तिनि
नकतिनि नकतिनि आखःगो म्हस्यूगु । उथाय् लाकक हे गुरुजु
निष्ठानन्दं ‘ललित-विस्तर’ नेपालभाषां अनुवाद यानाः पिकया विज्यात
। वहे अनूदित सफू पाठ यायेत विज्याइम्ह गुरुजुं छापैं छापैं ज्वनाः
जिथाय् छेयं विज्याइगु । जित ब्वनेत तोता थका विज्याइगु ।.....

छापैं छापैं यानाः अथे स्वस्वैं दण्ड्यति छु दतः ‘ललित-विस्तर
’ छागुलि ब्वने कोचाल । लिपा हिन्दीं ध्वया तःगु सफू नं ब्वने ससेलिं
हिन्दीयागु बुद्ध-धर्म सम्बन्धी सफू गथे कि ‘धम्मपद’, ‘बुद्ध-जीवनी’
व मेमेगु सफूत नं जिं स्वयावं यंका ।

‘लिपा जिपिं जेलय् लात । जेलय् छाय् लाःगु ? राजनीति ला
जिं आःतक नं छुं हे मस्यूनि । वास्ता नं मतया । तर जितः नेवाः
भाषा धायेव यो । योगुलिं जिं नेवाः भाषाय् ध्वया ।.....

जेलय् राहुलजुयागु ‘बुद्ध-धर्या’ सफू छागु नं पाठ गर्न सफूतिइ
हे दर्ता जुयाः दुहाँ बल । व सफू छागु दसेलिं जितः ध्वयेत यक्व हे
छिन, रवहाली दत । नत्रसा जि वहे मचाबलय् निष्ठानन्द गुरुजुयागु
- ‘ललित-विस्तर’ गुलि ब्वना तयागु दु उकिया हे भरय् जक
लाइगु ।.....

स्तं ३५ पौ स

कविकेशरी पितृधर ‘बुद्ध’

नाँ	:-	दत्तज्ञानदृष्ट शाक्य
बुदिं	:-	३ सिल्लाध्व १०८१ ने.सं.
थाय्	:-	थालाछें, खवप
मा	:-	सप्तमाया शाक्य
बौ	:-	हेरामान शाक्य

खूबिया पिंडगु दापू -

नेपालको इतिहासमा कलकित घटना ५० भिक्षु धर्मालोक महास्थविर ३-५) बौद्धजगत्का स्मरणीय व्यक्तिहरु भाग १-५ १ बाबासाहेब डा.आम्बेडकर ५ अनगारिका धम्मवती ५० पियदर्सि पं. जवाहरलाल नेहरु ५५) भिक्खुत्रयी -महापिण्डित राहुल सांकृत्यायन, भदन्त आनन्द कौशल्यायन व भिक्षु जगदीश काश्यपया जीवनी ५५) भिक्षु उ. चन्द्रमणि महास्थविर ५५ महान् उपन्यासकार प्रेमचन्द्र ५५ जीवनयात्रामें दार्शनिक दृष्टियाँ - डा. भदन्त शान्तिया लेख-प्रस्तुत ५५ मनू म्हसिकेगु गय ?- भिक्षु अश्वघोष महास्थविरया लेख-संग्रह ५५ बौद्ध ऋषि महाप्रज्ञा ५५ भिक्षु उ. कित्तिमा महास्थविर ५५ बे बुद्धके चरणचिन्ह पर चले थे - सन्तनिहालसिंहया लेख प्रस्तुत ५५ भिक्षु विवेकानन्द महास्थविर व वसपोलया रचना-संग्रह ५५ एक व्यक्तित्व-श्री भुवनलाल प्रधान ५५ स्वतन्त्रता सेनानी-धर्मरत्न 'यमि' ५५ भिक्षु निचिदात्सु फुजी ५५ भिक्षु मेधकर स्थविर व वसपोलया रचना-संग्रह ५५ मानसिक शान्ति - प्रो. लालजीराम शुक्लया लेख सम्पादन ५५ भिक्षु अनिरुद्ध महास्थविर ५५ थेरवाद और महायान में भेद-राहुल सांकृत्यायनया लेख-प्रस्तुत ५५ प्रभात-स्तुति ५५ भिक्षु सम्यकज्योति महास्थविरया जीवनी ५५ सिंहसेनापतिया छगू अध्याय - 'बुद्धया अनुयायी' ५५) अगमहासद्गम्म ज्योतिकधज-भिक्षु अश्वघोष महास्थविर ५५ बोरोबुदूर महावैत्य (लेख-संग्रह) ५५) उपासक रामकृष्ण बैच-छगू परिचय ५५) पले-मिखा (स्वगूब्बः) ५५) अतीतका गैरव - नालन्दा (लेख-संग्रह) ५५) युवा बौद्ध पुच, खवपया रजत स्मारिका - सम्पादन ५५) कविकेशरी-चित्तधर 'हृदय'

